

THE HERALD Jackson, mi

MARCH **2000**

VOL. LXV, No. 3

HERALD Rev. Fr. Anton Frunză

CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop

Nathaniel Popp

STAFF: Mr. Mark Chestnut

ENGLISH EDITOR /

SECRETARY:

Rev. Deacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year: United States, \$14.00 per year: Canada, and \$16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: roeasolia@aol.com. Internet: http://www.roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section	
65th Anniversary of the Installation of	
Bishop Policarp Morusca	3
New Book: The Pacifist Option by	
Fr. Alexander F. C. Webster, Ph.D	4
Synopsis of Episcopate Council Meeting	5
Orthodox Churches Unite for Habitat Build	5
Episcopate Council Approves Establishment of	
Archbishop's Charity Endowment Fund,	
Rev. Fr. Leonte Copacia	6
Fr. Frunza Assigned to Chancery	6
What Should I Do During Great Lent?	7
Orthodox Brotherhood USA, Eugenia M. Peru	7
In Memory of Dinu Cruga,	
His Eminence, Archbishop NATHANIEL	8
Memorial for Mother Alexandra - 9th Anniversary	
Bridgeport Parish Leads F.O.R.C.C.	
The Congress of Romanian Americans (CORA)	
Joins the Census 2000 Partnership Program	10
On Raising Our Children, St. John Chrysostom	10
ARFORA - Martha Gavrila Scholarship for Women	
ARFORA Undergraduate Scholarship for Women	
Clergy Changes	
Alexander O. Gebhardt and Dumitru Golea	
Goldy-Gemu Scholarships	12
Orthodox Brotherhood of Canada Educational Award	12
Wm. R. Stanitz Scholarship	
Bujea Memorial Scholarship	
Financial Report	
Parish Register	
Parish Register Statistics	15
Romanian Section	
Jurisdicție eclesiastică universal-geografică.	
Este un asemenea concept ortodox? Arhiepiscop	
NATHANIEL (Popp)	16
Aniversarea a 65 de ani de la instalarea	
	17
Consiliul Episcopesc aprobă înființarea unui Fond	
de Caritate la dispoziția Arhiepiscopului,	
	19
Pregătirea pentru Sfintele Paști, Preot Anton Frunză	20
In memoriam Matilda Marinescu,	
Prof. Dr. George Rosculet	2
Importanța identității româno-americane,	
Alexandru Nemoianu	2
Părintele Anton Frunză, noul Secretar al Cancelariei	
Episcopale	2
Rezumat al ședinței Consiliului Episcopesc din	
A decembrie 1000	2

ARCHBISHOP'S CHARITY ENDOWMENT FUND BANQUET

June 11, 2000 6:00 p.m.

St. George Cathedral Southfield, Michigan

LARGEST PARISHES IN DIOCESE WITH RESPECT TO MEMBERSHIP

- 1. St. Mary Cathedral, Cleveland, Ohio
- 2. Holy Nativity, Chicago, Illinois
- 3. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, Michigan
- 4. Descent of the Holy Spirit, Warren, Michigan
- 5. St. Mary, Chicago, Illinois
- 6. St. Dimitrie, Bridgeport, Connecticut
- 7. Holy Trinity, Miramar, Florida
- 8. St. George Cathedral, Southfield, Michigan
- 9. St. George Cathedral, Regina, Saskatchewan
- 10. Holy Trinity, Los Angeles, California

Archbishop NATHANIEL, the Chancery and Solia Staff regret to inform our readers of the falling asleep in the Lord of Mr. Dinu Cruga, Romanian Secretary of the Chancery and Romanian Editor of Solia. May God grant him eternal repose with the saints!

65TH ANNIVERSARY OF THE INSTALLATION OF BISHOP POLICARP MORUSCA

The first Romanian Orthodox parishes in the United States and Canada were founded at the beginning of the twentieth century.

In the years following World War I, a series of discussions were held regarding the establishment of a Romanian Orthodox Episcopate in America. Knowing this, the Holy Synod of the Romanian Church sent Father Trandafir Scorobet to America to work out a solution for the problem.

Having come and assessed the situation, Father Scorobet suggested that a church congress be convened. In Detroit, Michigan, on April 25-26, 1929, 20 priests and 24 lay delegates unanimously decided upon the founding of an autonomous Missionary Episcopate, but under the jurisdiction of the Romanian Patriarchate of Bucharest.

On October 30, 1932, a Church Congress held in Cleveland, Ohio, adopted rules and statutes of organization and function for the new episcopate and the parishes under its jurisdiction. These were later ratified by the Holy Synod of the Romanian Church at its meeting of August 22, 1934. Among the most important of these statutes was the right of the Episcopate Congress to elect its own bishop.

Only Archimandrite Policarp Morusca, Abbot of Hodos-Bodrog Monastery, showed a desire and willingness to be a candidate for the position of Bishop of the Romanian Orthodox Church in America and Canada.

Thus, on January 26, 1935, the Holy Synod of Bucharest elected him bishop and shortly thereafter he was consecrated. The new hierarch arrived in America in June and was officially received and installed at the time of the Church Congress held in Detroit, Michigan on July 4, 1935.

Bishop Policarp (whose name before monastic profession was Pompei) Morusca was born March 10, 1883 in Cristesti, Alba County. His father was a priest. He graduated from the Theological Institute of Sibiu in 1905 and published a number of articles, theological and apologetical works, and treatises on Christian morals. Following a pilgrimage to the Holy Land in 1925, the young priest felt called to the monastic life and later became Abbot of Hodos-Bodrog Monastery. It was from this position that he was elected Bishop of America and Canada.

It may be said that Archimandrite Policarp had the qualifications to be called to the high office of the episcopacy. He also sincerely desired it and was determined to handle the responsibilities of the office. The newly-elected bishop was relatively young and physically strong and healthy. He brought with him his appreciable experiences as a parish priest and administrator in positions in the Metropolia of Sibiu

and as abbot of the monastery. He was marked with the gift of apostolic love and determination, and, he was a Transylvanian, as were the majority of Romanians in America.

Bishop Policarp was peaceful by nature, with a pleasant personality. He was a spiritual man but also very practical. He was a convincing speaker and a good writer who did not lose himself in minute theory, but expressed himself in a simple style, formed by the burning of missionary zeal and desire for progress.

Following his consecration as bishop on March 24, 1935, Policarp, with canonical documents of consecration in hand, accompanied by a priest and a deacon to assist him in his pastorate, set sail for America, full of the desire to be a true spiritual leader of the flock scattered across the vast continent of the new world.

His official installation in July, 1935 drew a large number of participants, but after the celebration and festivities were over, the Bishop, not having been provided with a suitable residence nor offices, withdrew to the cramped quarters of his hotel room to there formulate his plans and ideas, some of which came to be, and others as time would show, remained unattained dreams.

He first resided in Cleveland, Ohio, but then returned to Detroit, Michigan, in anticipation of residing at the property newly purchased by the Episcopate in Grass Lake, Michigan, which would be known as "Vatra Romaneasca."

It seems that the rural setting of the "Vatra" met with Bishop Policarp's concept of establishing an episcopal residence outside of the bustle of a large city. Having tasted of the peacefulness of a secluded spiritual life at the Hodos-Bodrog Monastery, Bishop Policarp favored the idea of forming a similar religious center where the basic elements of Orthodox religious life and Romanian traditions would be integrated. Such a center, in a rural setting, could later comprise, among other things, of an official Episcopal residence, a monastery and church, a farm worked by monks, a home for the elderly, a village of retired Romanians. It would be a place equipped with everything necessary for receiving guests and for ethnic meetings, religious courses and recreation, plus housing a research center, etc. Many of these projects of which Policarp dreamed would be realized by others in later years

It should be said that in the short pioneer activity (less than 5 years) of his pastorate in America and Canada, Bishop Policarp brought forth much spiritual and administrative fruit, visiting the parishes and, in 1936, founding the official Episcopate publication—

Cont. on page 4

65th Anniversary ...

Cont. from page 3

the "Solia" newspaper, which even today reaches all the faithful. The annual publication of the Almanac/ Calendar "Solia" was begun by him.

In 1938, with his blessing, the women's auxiliaries in the parishes joined together into a unified organization called "Asociatia Reuniunilor de Femei Ortodoxe Romane din America" (A.R.F.O.R.A.).

During the time he lived in America, the Bishop ordained four priests: Eugene Lazar, Paul Craciun Jr.,

Peter Moga, and Traian Vintila.

During his prolonged absences, Bishop Policarp kept contact with his faithful through the "Solia" newspaper and encyclical letters which he sent to the parishes.

Although Bishop Policarp understood the necessity and even encouraged the foundation of organizations for the youth as well as religious education classes, a national organization A.R.O.Y. (American Romanian Orthodox Youth) was not founded until 1950.

Having acquired the property in Grass Lake, Michigan in 1937, Bishop Policarp called the Church Congress to meet at the Vatra that year. On July 4, 1938, during the Congress, surrounded by an enthusiastic 3,000 people who had gathered for the inauguration, he laid the cornerstone for a chapel. From that moment, maintaining and transforming the Vatra into a center for episcopate activities became his principle preoccupation, and he left many of the Episcopate's problems to the Episcopate Council to resolve.

Financial support was usually insufficient to effect many of the bishop's plans, for there was little inclination to sacrificial giving in behalf of the Episcopate. Under these circumstances, and disregarding the advice of his closest supporters, Bishop Morusca returned to Romania in August 1939 with the intention of participating in the meeting of the Holy Synod to report on the situation of his Church in America and Canada, and probably to ask for greater funding for his plans for consolidating the parishes into a viable Episcopate.

World War II caught him in Romania, and though he most probably could have returned to America, something held him back, and later he was unable to alter the situation. During this time, Bishop Policarp sent letters and communications to the church congress to maintain contact with the Episcopate at the

Vatra.

During the War, he fulfilled the function of a vicar bishop to the bishop of the Romanian Armed Forces, and later served as locum tenens for a vacant episcopal see. He was unable to return to his throne as Bishop in America, and was unable to obtain a similar position in Romania — a position which he perhaps desired. The communist authorities who came into power in Romania, in the meantime, ordered him to his home village to live under forced domicile in

retirement.

Although he did not renounce his position as Bishop of the Romanian Orthodox Church in America and Canada, through his letters he could not effectively fulfill his duties as bishop. Due to the gravity of the situation, in 1951 the Church Congress elected His Grace, Bishop Valerian as Vicar Bishop.

On October 8, 1959, old and all but forgotten, Policarp Pompei Morusca died broken-hearted and disillusioned, a virtual prisoner in his own country. It was then that Bishop Valerian was installed as ruling

Bishop of the Episcopate.

Bishop Valerian built upon the firm pioneer basis laid by his predecessor, Policarp, and upon the foundations laid by other forerunners of Romanian religious life in America and Canada. He led the flock until June 28, 1984, when he retired. Bishop Nathaniel Popp was elected as Vicar Bishop in 1980 and elected ruling bishop at the Episcopate Congress held in Cleveland, Ohio on October 20, 1984 and installed on November 17, 1984 at St. George Cathedral in Detroit, Michigan.

Now, 65 years after the installation of the first bishop of the Romanian Orthodox Church in America and Canada in the person of His Grace, Bishop Policarp, and already having the apostolic seal of three bishops as well as many significant realizations, together with a great material and spiritual potential, the Romanian Orthodox Episcopate of America and Canada has its own traditions shaped by the extended conditions of exile and of a new generation of faithful born and raised in the America's, and the great tradition of Orthodoxy from today and from all the ages.

New Book

The Pacifist Option: The Moral Argument Against War in Eastern Orthodox Theology. Fr. Alexander F.C. Webster, Ph.D. Foreword by Metropolitan Maximos of Pittsburgh.

Few scholars in religious studies or theologians in Western countries would link pacifism with Eastern Orthodox Christianity. In this path-breaking historicomoral study, Fr. Alexander Webster (Lecturer of Religion at American University; Orthodox Chaplain - Univ. of Pennsylvania; Chaplain in the Virginia Army National Guard; Parish Priest of St. Mary Orthodox Church, Virginia) demonstrates convincingly that a distinctive pacifist trajectory — characterized by the moral virtues of non-violence, non-resistance, voluntary kenotic suffering, and universal forgiveness — has endured through two millennia of Orthodox history in unbroken continuity with the ancient Church. 351 pages. Index and Bibliography. \$31.50. To order: 800-462-6420.

Synopsis of **EPISCOPATE** COUNCIL MEETING

The Episcopate Council met at the Diocesan Cathedral of St. George on Saturday, December 4, 1999. Present were: His Eminence Archbishop NATHANIEL, Fathers Copacia, Lazar, Grama, Pac-Urar, Rosco, (alternate Treff); lay members, Cutshall, Cantor, Chiriac, Dobrin, David, Andrews, Vincent, Bujea, Fatse; "exofficio" Psa. Rosco, Rosco; DOM Tofan, and Legal Advisors: Pac-Urar and Regule.

Agenda was passed; minutes of 8/21/99 were accepted; referendum to purchase the 10.9 acres on Wolf Lake Road registered and mortgage on the administration building for this purchase passed; Financial Synopsis presented; Finance Committee's proposal to change the Episcopate Financial Calendar year from May 1- April 30 to January 1-December 31 was passed; two budgets will be prepared (May 1-December 31, 2000 and January 1-December 31, 2001).

It was announced that after three years of seeking their rehabilitation, Frs. George Cojan and Viorel Dumitrescu were defrocked by the Holy Synod.

Father Iosef Niculae Lapuste was accepted by the Episcopate Council for assignment by the Archbishop's Office; Fr. Virgil Suciu was re-instated into the ranks of the clergy.

A report on the proposed ROEA Credit Union was given with a proposal to issue a second survey for

Salaries of the Chancery staff were reviewed and

increased by 10%.

The Treasurer, Rev. Fr. Leonte Copacia proposed the establishment of a Charitable Endowment Fund to be used at the discretion of the Archbishop. After discussion, the motion passed.

His Eminence reflected on the work of the Interdiocesan Joint Dialogue Commission and indicated that he was considering making a pilgrimage to Ro-

mania after Pascha.

The Archbishop also stated that in conformity with the decision and directive of the 1999 Congress, The Center for Orthodox Christian Studies was incorporated as an autonomous entity affiliated with the ROEA. The Program planned is for a diploma in Applied Pastoral Studies.

The A.R.F.O.R.A. and the U.S. Brotherhood will hold their year 2000 conferences at the same site,

Miramar, Florida, on the same weekend.

The Chair also invited input concerning the possibility of holding all the Auxiliary Conferences together with the Episcopate Congress. Council members were asked to think about the Pro's and Con's and send their considerations in writing to the Chan-

ORTHODOX CHURCHES UNITE FOR HABITAT BUILD

Priests from the Orthodox churches in Canton, Ohio, gather with volunteers and the homeowner family to celebrate construction of the house built by nine Orthodox parishes. 3rd & 4th from the left: Rev. Fr. Raymond Samoila (St. Nicholas, Alliance) and Rev. Fr. George Treff (St. George, Canton).

Nine Orthodox churches joined together in Canton, Ohio, to build a Habitat for Humanity house. Members of the churches, which included people of Serbian, Romanian, Russian, Syrian and Greek ancestry, collaborated to complete the Habitat project. Harry Klide, a retired judge and member of the Greek Orthodox community who helped organize the build, said that after working on a women's build last year, it became a dream of his to bring together the Orthodox churches to build a Habitat house. He talked personally to each priest and gave money out of his own pocket to each parish to put into a Habitat bank account. "I didn't want any of the churches to be left out," he said. "Each church would at least be able to contribute the money I gave if they did not raise another penny. A few miracles happened along the way where we got the right people to do the right jobs." When the clergy gathered at the new home for a blessing service in August, homeowner Artavia Bradford said she had the most blessed house in the city. *

cery Office.

It was the Consensus of the Council to invite the Patriarchal Archdiocese to hold its Annual Congress simultaneously with that of the ROEA at the Vatra.

The Council was notified by the Secretary that the Holy Synod of the Orthodox C'urch, on October 20, had acted favorably on the proposal to elevate His Grace, Nathaniel to the rank of Archbishop.

SOLIA MARCH 2000

EPISCOPATE COUNCIL APPROVES ESTABLISHMENT OF ARCHBISHOP'S CHARITY ENDOWMENT FUND

At their meeting of December 4, 1999, the Episcopate Council approved a historic proposal offered by Fr. Leonte Copacia, Jr., Episcopate Treasurer, for the establishment of the Archbishop's Charity Endowment Fund to help the poor, destitute, hungry, sick and needy.

Fr. Copacia indicated to the Episcopate Council members that each year there is a growing number of requests from Diocesan Clergy and through our Episcopate Office to help people in desperate need of financial assistance from throughout this country and

the world.

Unfortunately, the Episcopate does not have funds in their budget to provide and accommodate such acts of charity, although this should be one of our first priorities as a Christian Church.

To enable our bishop and our diocese to begin helping such people in need, a special charity endowment fundraiser appeal and special fundraising banquet is scheduled to be held on Sunday evening, June 11th at 6:00 p.m. in the St. George Romanian Orthodox Cathedral Social Center. The cost of this banquet will be \$100 per ticket.

The Very Rev. Fr. Laurence Lazar and Fr. Copacia have been designated as co-chairman of this event, and it is hoped that the cost of this banquet will be completely donated by fifteen people, each giving \$1,000 to cover the cost of the banquet and associated

expenses.

As a result, everything that would be collected through this banquet and the diocesan-wide appeal would go directly to the endowment fund. Although all of the specifics relative to this endowment fund have not been worked out at this time, it is hoped that if we are able to raise \$100,000, we would be able to have available each year, \$10,000 from the interest to help people in need.

Fr. Copacia pointed out to all the Episcopate Council members that no matter what kind of religious education programs or good works we do as a diocese or as a parish, it is our most important charge as stated in Chapter 25, verse 43 of St. Matthew to remember what our Lord told us when He said, "I was a stranger and you did not take me in, naked and you did not clothe me, sick and in prison and you did not visit

me."

As an Episcopate, we must never forget this charge from our Lord and Savior, and we must all remember these powerful words he also indicated to us in verse 41 of this same chapter of St. Mathew: "Depart from me you cursed into everlasting fire prepared for the devil and all of his angels."

Please keep Sunday, June 11, 2000 open to participate personally, at this momentous banquet given to help the poor, at our St. George Cathedral in Southfield,

Michigan. Additional information will be submitted through the mail and in the *Solia*, informing you of further events.

Rev. Fr. Leonte Copacia, Jr. Episcopate Treasurer

Your tax-deductible donation can be sent to ROEA, PO BOX 309, GRASS LAKE, MI 49240. Write "Endowment Fund" in memo.

Fr. Frunza Assigned To Chancery

Effective January 24, 2000, Rev. Fr. Anton Florian Frunza was named Romanian Secretary of the Episcopate Chancery and Romanian Editor of *Solia - the Herald*.

Fr. Frunza was born on Christmas day in 1968 in Mogoseseti-Siret, Iasi County, Romania, being the second child in the family of Protopop Anton Frunza Sr. He completed his

Fr. Anton Frunza

primary and secondary schooling in Iasi. During 1985-1990, he completed studies at the Veniamin Costachi Theological Seminary of Neamt Monastery in Neamt County; and, during 1990-1994, he completed studies at the Orthodox Theological Faculty in Iasi. In 1994-1995, he continued his thorough studies in Systematic Theology at the Orthodox Theological Faculty in Bucharest, receiving in 1995 the degree of Master of Theology.

In March 1995, Fr. Frunza was admitted to the doctoral degree program in Theology at the Theological Faculty in Bucharest, specializing in "Missionary and Ecumenical Guidelines," under the knowledgeable guidance of Rev. Fr. Deacon Professor Dr. Petre David. Having passed the doctoral exams in 1995-1996, Fr. Frunza needs only to present his doctoral thesis in order to receive the doctoral degree. He married Ana Antoaneta, MD in July 1990. They have a son, Victor Augustin, born in June 1991. In November 1996, he and his family immigrated to the U.S.

He was ordained as a Deacon by His Grace, Bishop NATHANIEL (now Archbishop) on May 11, 1997 and as Priest by His Eminence Metropolitan SERAFIM of Germany and Central Europe (empowered by His Eminence Archbishop NATHANIEL) during the Episcopate Congress on July 6, 1997. From July 1997 June 1999, Fr. Frunza served as Assistant Priest at Holy Trinity Parish, Los Angeles, California. Since July 1999, he has served as the Administrator of the Annunciation Mission in Grand Rapids, Michigan.

WHAT SHOULD I DO DURING GREAT LENT?

Here are some concrete guidelines for making Great Lent more fulfilling and spiritually rewarding.

- Receive Holy Communion regularly.
- Confess your sins thoroughly and sincerely.
- Turn off the television, radio, and stereo for the entire lenten season, except for news and serious or educational programs.
- Do not visit or engage in outside activities for their own sake. Keep useless talking to a minimum. Do only necessary business, good works, and acts of charity.
- Examine and measure every aspect of your life family, work, society, politics, economics, values, desires, etc. against the model set forth by the life and teaching of Jesus Christ.
- Question yourself in regard to love, truth, honesty, purity, humility, peace, forgiveness, justice, mercy, hungering and thirsting for God, wisdom, and knowledge.
- In the name of Jesus Christ, forgive all who have offended you and seek forgiveness from those whom you have offended. If it will not be embarrassing or misinterpreted as an act of self-righteousness, express yourself as concretely as possible. Visit, make a phone call, etc.
- Set aside and give a sizeable portion of your resources to others the parish, the poor, a social or educational agency. Tell no one what you have done. Ask no gratitude and forgo requesting a receipt. Do not advertise what you are doing.
- Fast strictly all the time. At a minimum, eat no meat. Suit your fast to your work, but avoid luxury. Again, tell no one. Do not advertise or discuss your fasting with anyone and avoid judging others who may not be fasting with you.
- Pray at home at least one fixed time each day. Choose a brief rule of prayer, but keep it faithfully.
- Read the scriptures in the same brief yet regular way. You may wish to follow the Church's calendar, read a chapter of a given book on a daily basis, or simply read and reflect upon passages which you happen upon. In addition, meditate upon the following: 1 John; Romans 12-14; Matthew 5-7, and John 14-17.
- Be faithful to Christ's Gospel in every word, action, and thought even the smallest or most insignificant.
- Participate in all of the weekly lenten services, especially the Liturgy of the Presanctified Gifts, Saturday evening Great Vespers, and the Sunday Divine Liturgy.

Reprinted from the Orthodox Christian Publica-

tions Center.

ORTHODOX BROTHERHOOD USA

THE ORTHODOX BROTHERHOOD, one of the auxiliaries of our diocese, invites you to become a member of this special group of faithful who are dedicated to furthering the aims of the Episcopate ... a rather informal "service organization" for everyone beyond the years of AROY. Many of our faithful have been actively involved since its inception in 1962, so why not join them? You won't even have to attend any boring "chapter" meetings, because there are no chapters! Just don't be confused by the name "Brotherhood". It's not only for brothers, not only for men in general. The Brotherhood is simply a fellowship of men and women who care about the diocese and want to be a bit more directly involved. If you'd like to hear more, you can talk with Deacon David, the Spiritual Advisor (517-522-3656), Gigi Peru, President (734-525-3558), Tom Carto (330-695-0789) or John Stanitz (630-665-4447).

How Can One Join the Orthodox Brotherhood?

Fill out the coupon below and mail it, along with your dues of \$20.00 per person to:

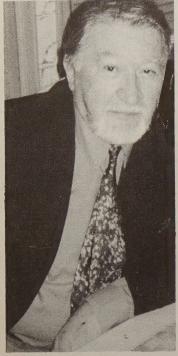
Orthodox Brotherhood c/o Romanian Orthodox Episcopate of America P.O. Box 309 Grass Lake, MI 49240-0309

MEMBERSHIP ENROLLMENT COUPON Please enroll me (us) as a member(s) of the Orthodox Brotherhood USA. Enclosed please find \$ in membership dues (\$20.00 per person).
Name
Phone
Spouse
Address
City
State Zip
BirthdayAnniversary
Spouse
Parish

REMINDER: Our year 2000 Brotherhood Conference will be held this year in Miramar, Florida, the weekend of June 2-4, 2000. Come and join us and we promise you a most enjoyable weekend.

Eugenia M. Peru, President

IN MEMORY OF DINU CRUGA

Dinu Cruga

Dinu Cruga is a representative figure of the tragic but heroic figure of the Romanian intellectual in the twentieth century. The tragedy is that Romania and her citizens were just stepping into the full freedom of a nation on the rise, her place in history being shaped in a positive thrust, when the deadening blow of communism fell on the spiritual and intellectual life, stifling the initiatives of talented people.

The heroic Romanian people resisted total destruction of their spiritual gifts, their intellectual pursuits and their precommunist history and

continued in a productive, even if clandestine way, to not merely preserve but create further spiritual and intellectual activities. Not the least among these was the "Rugul Aprins," or "Society of the Burning Bush."

Dinu Cruga was born in Bazaric, Dobrogea, Romania on March 6. 1926, to Gheorghe Moisescu and Velicia nee Staneff, the second child of two. The father was mayor and judge of the city, the mother the homemaker, his sister, Simina lives in Bucharest. Although Romania had the experience of the Unification in 1918, two counties in Dobrogea were ceded to Bulgaria in 1940. Inasmuch as Gheorghe Moisescu had died in 1932, Velicia left the family's holdings, taking with her only what she could carry and relocated her two children in Bucharest.

There, Dinu enrolled at the "Liceul Gheorghe Lazar," from which he was graduated in 1944. He then entered the Faculty of Law and at the same time, the University of Bucharest for literature and philosophy studies. It was here that he found his love of intellectual pursuits, of his joy of using beautiful words, of shaping and creating phrases pregnant with style and profound meaning. He relished the attention and direction of his mentors, Professors Tudor Vianu and Eugen Lovinescu. It was about this time that he took a pen name, "Cruga" in place of his family name of Moisescu. He published in Romania and in France.

Dinu also studied theology at the Theological Institute in Bucharest where he was a student of Father Professor Dumitru Staniloae, whom he believed to be the greatest Orthodox theologian of the 20th century.

It was at the same time that Dinu was involved in the "Rugul Aprins," visiting the Antim monastery, mixing with Sandu Tudor, the heart of the movement, along with many spiritual luminaries of the day and of our own time who continued to shed spiritual light in Romania and in North America. His spiritual father was Archimandrite Benedict Ghius. Thus, under the eyes of the communist dictatorship, Romanian spirituality flourished in spite of control through arrests, exiles, disbandment, harassments. Like the flame one carries home in the dark hours of Pascha morn, so the flame of renewal was kept alive in the darkest hours of godless oppression.

By the hand of God, Dinu was spared from one such purge and arrest because while on his way to a gathering of the "Burning Bush," he was delayed by a colleague in conversation on a street corner and he was not present when the Security Police arrested those present. The arrests did not stifle the movement, because those involved continued their devotion to God in their prisons, detentions and private lives. Dinu continued his own spiritual odyssey and responded to the everyday need to subsist. In 1961, he married Manuela nee Serban whom he had met at a viewing of an eclipse of the sun. The two of them literally "bumped" into each other and were never parted until his untimely death on January 12, 2000.

Rather than teach Marxism to a new generation, he hired as a technician to one of Romania's State megaconstrution companies and visited many provinces and cities during this time of his life. He also enrolled in the Faculty of Construction, working toward a degree in engineering from 1960-65. These were hard years, years of watching one's words in public and private, nursing ones spiritual and intellectual powers, seeking mates in this arena but cautious to a fault. Then, in 1969, Dinu and Manuela fled their homeland through Yugoslavia, experiencing life in two refugee camps in Italy. Although friends invited them to Koln, Germany where a job awaited them, the Cruga's decided that they would travel to the United States to reestablish their lives. Before the end of the month, Victoria Serban left Romania to be united with her daughter and son-in-law in the west.

They arrived in Detroit, Michigan at Christmas and by February they were employed and ready to set up house-keeping. The next year, in February the Cruga's were blessed with their only child, a son, Andrew. Dinu's credentials as an engineer served him well as an employee of Giffels and Associates, one of the most well-known firms in the U.S. He was on the staff until his retirement in 1993. Dinu was deeply involved in the engineering planning for the Toyota Plant (Kentucky), Caterpillar, various GM projects. Eli Lilly, etc. in Michigan.

At the pilgrimage to Holy Dormition Monastery in August of 1988, the Cruga's approached Bishop Nathaniel offering their services to the diocese. It was at a time when there were major changes in the SOLIA staff and His Grace asked Manuela to assist with the Romanian section of the newspaper. Shortly thereafer, Dinu was invited to participate with articles and some administrative tasks.

In 1992, it was found that Dinu had bladder cancer and underwent surgery. Anticipating a retirement from Giffels, the Cruga's decided to relocate near the monastery and the diocese to continue to participate in the life of both institutions. They built a home nearby and became full staff members of the Episcopate Administration in 1993. Manuela retired in 1997 to take care of her mother who had become feeble with age.

During the few years at the Chancery Center, Dinu had free reign to write and compose, to share his thoughts and to bring to light many of the spiritual and intellectual gifts which he had cultivated through the decades since his youth. He was part of the pilgrims who traveled with His Grace, Bishop Nathaniel to Romania in 1994, during which time he made many friends and acquaintances among the hierarchs and clergy of the Church. His theological soundness was much appreciated and his articles in the SOLIA anticipated.

More recently, Dinu Cruga wrote in support of a united Romanian Orthodox community in North America and for a Patriarch for the United States. Just prior to his sudden decline in health, he was active in these two projects, devoting much of his home time to weigh the "pro's and con's"; and in his final days, he was very concerned that these should become realities.

Andrew married and brought into the Cruga home, a new person, his wife Christin who was introduced to Orthodoxy through her new in-laws. One of the more recent joys of his life and one which grew day by day was his granddaughter, Briana. At first, Dinu was the intellectual, stating that it was "nice" that his son had a child; then he became the theologian commenting on how "wonderful" was the mystery of birth and a new life; in the end, he became the smiling, radiant grandpa who in holding this new life must have felt a sense of fulfillment that life continues and that a new soul would give glory to God by her life.

In May of 1999, the cancer entered into an advanced stage which was only diagnosed in December when he began treatment. While preparing to leave his home to undergo the seventh treatment, he suffered a fatal stroke and died in the arms of his wife.

The Episcopate is indebted to Dinu Cruga for his dedication and the use of his talents to serve the Church. We are personally grateful to Dinu for his support, his charm and vision, for the times spent in collaboration and for the times spent in social activities.

May his memory be eternal.

+Archbishop NATHANIEL

MEMORIAL FOR MOTHER ALEXANDRA

9TH ANNIVERSARY

Friday, January 21, 2000, in the afternoon and evening, friends and relatives of Mother Alexandra, started to arrive at the Transfiguration Monastery in Ellwood City, Pennsylvania, beautifully covered in new snow. During the night temperatures went down to -6 degrees Fahrenheit; the air was crisp, the indoor atmosphere warm.

Saturday, January 22, the Divine Liturgy was celebrated in the presence of His Eminence Archbishop KYRILL of Pittsburgh by Archimandrite Pitirim and a sobor of 4 priests (Fathers Richard Grabowski, John Abdalah, Eugene Rosu and Hieromonk Prodromos) and two deacons. The sermon was preached by Fr. Grabowski on the subject of the "Entrance into heaven through the narrow gate." At the end of the Liturgy, His Eminence Archbishop KYRILL, officiated the Memorial service. In the prayers, were included, besides Mother Alexandra, her parents King Ferdinand and Queen Marie, and her deceased daughter Minola and son Stefan.

Seventy-five people stayed for lunch and the Memorial Lecture following the meal. The Preoteasa (Khouriye) Joanne Abdalah from Pittsburgh delivered a beautiful and interesting lecture, on the subject "Giving Your Family Life." The lecture was followed by questions and answers. The program was closed with a few words from Archbishop KYRILL, who stressed some points in the life of Mother Alexandra, and how he had met her in Switzerland after Mother Alexandra (at that time Princess Ileana) had been forced by the communist regime of Romania into exile. The day ended with Vespers.

The following day, Sunday, January 23, after Liturgy, Father Pantelimon Stanciu and Fr. Grabowski officiated the service of House Blessing for the new St. Xenia house built on the Monastery grounds. Mother Abbess Christophora and the entire monastic community are to be congratulated for the remembrance of the foundress of their monastery and for the work they do there. *

Participant

BRIDGEPORT PARISH LEADS F.O.R.C.C.

FORCC Board of Directors
Front row (L-R): Nina Kosowsky, William D.
Balamaci, Richard Kendall, Audrey Fatsy, Lydia
Westerberg. Back row: George M. Hallas, V. Rev.
Fr. Michael Westerberg, Rev. Fr. Cornel Todeasa.

The priest and two members of St. Dimitrie Romanian Orthodox Church, Bridgeport, Connecticut, are members of the Board of Directors of the Fellowship of Orthodox Churches of Connecticut (FORCC): William D. Balamaci (President), Rev. Fr. Cornel Todeasa (Chairperson) and Audrey Fatsy (Assistant Treasurer). Like other parishes in the Episcopate, St. Dimitrie's has taken an active role in pan-Orthodox associations in their local communities in order to promote Orthodox cooperation and administrative unity in America.

Founded in 1993, the FORCC gives structure and order to the common Orthodox Christian witness of all canonical Orthodox Churches represented in the state of Connecticut. Their goal is to build an organization that transcends the separate jurisdictions, so that they may speak to the weighty issues facing the world today with the strong, clear, united voice of the One, Holy, Catholic and Apostolic Church. Some of the programs sponsored by FORCC include: a forum for all Connecticut Orthodox Christians to work for the unity of our faith in America; Annual Benefit Dinner with noted Orthodox speakers; Pan-Orthodox Youth Retreats and Field Trips as well as outdoor and Lenten Vesper services; continuing senior's assisted living advisory; distribution of Orthodox Church Holiday Calendar to Boards of education throughout the state; roadside billboards and newspaper display of Paschal greeting messages; scholarship awards to first year Orthodox college students of member FORCC Churches; support of Orthodox Prison and College Ministries; cablevision programs during Pascha Lent; annual FORCC Church School Sunday program. *

THE CONGRESS OF ROMANIAN AMERICANS (CORA) JOINS THE CENSUS 2000 PARTNERSHIP PROGRAM

Census 2000 - Jobs for Romanian Americans
It is crucial to the future of Romania that all Romanian-Americans, those born in the US, as well as Romanian immigrants, fill out the census form and fill in "Romanian American" for the Ancestry question. We need to know how many of us there are, and where we are! This will mean benefits in Federal, state and local funding programs. We need to know our members to know our political strength. By taking a job with the Census, you can help find and count your

For more information, see the internet: http://www.census.gov/jobs2000 or contact Armand A. Scala, telephone: (703) 448-3372, fax: (703) 448-9361, e-mail: Romanians@aol.com. *

fellow Romanian Americans. BE COUNTED.

On Raising Our Children

"If a child learns a trade, or is highly educated for a lucrative profession, all of this is nothing compared to the art of detachment from riches; if you want to make your child rich, teach him this. He is truly rich who does not desire great possessions, or surround himself with wealth, but who requires nothing. This is how to discipline and teach your child — this is the greatest of riches. Don't worry about giving him an influential reputation for worldly wisdom, but ponder deeply how you can teach him to think lightly of this life's passing glories; and thus he will become truly renowned and glorious. Whether you are poor or rich. you can do this; for these lessons are not learned from a skillful professor, but from divine revelation. Don't ask how he can enjoy a long life here, but how he can enjoy an infinite and eternal life in the life to come. Give him the great things, not the little things ..." *

St. John Chrysostom (+407)

ARFORA - MARTHA GAVRILA SCHOLARSHIP FOR WOMEN

In 2000, ARFORA looks forward to offering the ARFORA-Martha Gavrila Scholarship for the 16th year. The first scholarship was awarded at the 1985 ARFORA Congress held at St. Mary Church, Chicago, Illinois.

This scholarship is offered to women in post-graduate studies. The sum of \$1,000 is awarded annually to a selected student.

Requirements

- 1. The Applicant must be a voting member of a parish of the Romanian Orthodox Episcopate of America.
- 2. She must be a graduate of a duly accredited university or college.
- She must be accepted by a graduate school or a duly accredited university and specify her course of study.
- 4. Three letters of recommendation must be mailed sealed, directly to the attention of the Scholarship Committee at the below listed address: one from the parish priest, and two from individuals not related to the applicant, attesting to her character.
- 5. A 3 x 4 black on white glossy photograph must be included with the above specified information.
- 6. A formal letter projecting the applicant's plans, including personal goals, projected use of degree, church and community involvement, honors and awards, shall constitute formal application.

The completed application must be in the hands of the Committee by May 1, 2000.

Send request for application to:
ARFORA-Martha Gavrila Scholarship,
c/o 17600 DETROIT AVE, APT 1206
CLEVELAND, OH 44107-3441

ARFORA UNDERGRADUATE SCHOLARSHIP FOR WOMEN

The A.R.F.O.R.A. UNDERGRADUATE SCHOL-ARSHIP FOR WOMEN was offered for the first time in 1994. Two scholarships, each for \$500.00, will be awarded for the 2000-2001 school year to selected students who have successfully completed their first year of an undergraduate program.

REQUIREMENTS

- 1. The applicant must be a voting member of a parish under the jurisdiction of the Romanian Orthodox Episcopate of America.
- 2. She must have successfully completed her first year in an accredited university or college.
- 3. She must be registered in an accredited undergraduate university or college for her next year of study.
- 4. Three letters of recommendation must be mailed sealed, directly to the attention of the A.R.F.O.R.A. Undergraduate Scholarship Committee at the address listed below: one from the parish priest, and two from individuals not related to the applicant, attesting to her character.
- 5. A 3 x 4 black on white glossy photograph must be included with the above specified information.
- 6. A formal letter projecting the applicant's plans, including personal goals, projected use of degree, church and community involvement, honors and awards, shall constitute formal application.

Completed application must be in the hands of the Committee by May 1, 2000. Send request for application to: A.R.F.O.R.A. Undergraduate Scholarship, c/o 625 CENTRALIA ST, DEARBORN HEIGHTS MI 48127-3736.

CLERGY CHANGES

Bayens, Hieromonk Daniel, released from duties as Parish Priest of Holy Cross Church, Hermitage, Pennsylvania, as of January 16, 2000. Temporarily assigned to the Archdiocese of Canada (OCA).

Frunza, Rev. Fr. Anton, in addition to duties as Administrator of Annunciation Mission, Grand Rapids, Michigan, is assigned to the Episcopate Chancery as Romanian Secretary effective January 24, 2000.

THANK YOU to all readers of Calendarul Solia 2000 who have sent generous donations to cover publication costs of this annual almanac. Due to the large number of contributors, we are not able to publish your donations, but you may request a receipt for your records. May our Lord who sees all of our deeds, richly bless you for your continued generosity! Additional copies of the almanac may be obtained by writing: ROEA, PO BOX 185, GRASS LAKE MI 49240.

SOLIA MARCH 2000 11

ALEXANDER O. GEBHARDT AND DUMITRU GOLEA GOLDY-GEMU SCHOLARSHIPS

The Romanian Orthodox Episcopate of America is now taking applications for the **Gebhardt** and **Goldy** (**Dumitru Golea Goldy-Gemu**) **Scholarships** for 2000. Four scholarships are offered in the amount of \$1,000 each.

Requirements

Scholarships will be awarded to undergraduate students of Romanian origin according to the established Requirements and Rules. It is imperative that all forms be filled out completely and all copies of supporting documents accompany the applications. Therefore, upon applying, advise whether you are a recent high school graduate or are already enrolled in college.

To give time to applicants to assemble all of the necessary documents requested, we have fixed the

Cut-Off Date of May 1, 2000.

Recipients will be notified by mail. The decisions of the Award Committee are final, and we ask that applicants do not phone the Episcopate or the Committee members.

An applicant who receives adequate financial aid from his/her family, from the school he/she is attending, from other scholarship funds, or from any other source, should seriously consider not applying in deference to those applicants having greater financial need.

Applicants may apply for both scholarships and may obtain forms from: Rev. Fr. Dr. Ian Pac-Urar, C/O 3365 RIDGEWOOD RD, FAIRLAWN OH 44333-3197 U.S.A. **

ORTHODOX BROTHERHOOD OF CANADA EDUCATIONAL AWARD

One educational award of \$350.00 may be awarded annually to an applicant who is a permanent resident of Canada, for post-secondary education work. The applicant must be an active and communicant member of the Romanian Orthodox Episcopate of America. For application forms, write to: Orthodox Brotherhood of Canada, Educational Award Committee, C/O 26 MILL BAY, REGINA SK S4N 1L6 CANADA. *

WM. R. STANITZ/ AROY SCHOLARSHIP

In August of 1971, the Constantin J. Stanitz family of Chicago established a Scholarship Fund in memory of their son, William Robert Stanitz, who met a tragic death in California.

We are glad to inform the AROY membership that the program will continue for this year, and at least two scholarships of \$500.00 each will be offered for the 2000-2001 school year.

OUALIFICATIONS

To qualify for the scholarship, one must be:

- (a) an active AROY member
- (b) a graduate of high school
- (c) a college student or one who intends to enroll in a school or college of university level.

You may re-apply for the scholarship whether or not you have previously received the award.

APPLICATIONS

A written application should be forwarded to:

William R. Stanitz - AROY Scholarship Fund Romanian Orthodox Episcopate P.O. Box 309, Grass Lake, MI 49240-0309

The Application Should Include:

- (a) a biographical history including family
- (b) educational background and grades
- (c) AROY and Church activities
- (d) extra-curricular interests or achievements
- (e) reasons why applying for the scholarship
- (f) photograph
- (g) letter of recommendation from parish priest or AROY advisors regarding parish/AROY activities.

All applicants who meet the qualifications and submit all of the necessary information will be eligible for the scholarship, which is awarded by random drawing.

DEADLINE

Deadline for applications is **July 1, 2000.** If you attach any documents, use photocopies only.

BUJEA MEMORIAL SCHOLARSHIP

One undergraduate scholarship of \$500.00 may be awarded annually to a Canadian student who has successfully completed one year of an accredited Orthodox Theological Program or a Late Vocational Program. It is limited to those who either seek ordination into the priesthood or who wish to serve the Church in a more professional manner. The applicant must be a communicant voting member of the Romanian Orthodox Episcopate of America. For application forms, write to: BUJEA MEMORIAL SCHOLARSHIP COMMITTEE, PO BOX 1341, REGINA SK S4P 3B8 CANADA. **

FINANCIAL REPORT

EDICCOR
EPISCOPATE SUPPORTERS
Charles Gish, Yucaipa, CA\$300.00
M/M Constantin Stanitz Sr., Elmwood Park, IL \$150.00
Anonymous \$100.00
M/M Constantin Ardeleanu,
Valparaiso, IN
Rev. Fr. & Psa. Cornel Avramescu,
Anaheim, CA
Miron Bonca, Costa Mesa, CA\$100.00
Rev. Fr. & Psa. Remus Grama, Cleveland, OH \$100.00
M/M Ioan Nan, Sun City, AZ\$100.00
St. Mary Ladies Auxiliary, Cleveland, OH\$100.00
Dr/M Simon Speriosu, San Jose, CA\$100.00
Mary Valentino, Philadelphia, PA\$100.00
Mary Calugar, Warren, OH\$50.00
Psa. Eugenia Cerghizan, Vadnais Heights, MN\$50.00
M/M Michael Datish, Warren, OH\$50.00
M/M Nicolae Druga-Iancu, Buena Park, CA\$50.00
Gordon Galbincea, Cleveland, OH\$50.00
M/M Cristian Gheordunescu, Livonia, MI\$50.00
(1999 & 2000)
M/M Andrew Gib, Ellwood City, PA\$50.00
M/M Michael Kalugar, Madison Hts.,MI\$50.00
Alex Kura, Akron, OH\$50.00
Dr/M Nick Lungociu, Canton, OH\$50.00
M/M Albert Morris, Deerfield Beach, FL\$50.00
Margie & Matei Raica, Scottsdale, AZ\$50.00
M/M Michael Glodich, Cleveland, OH\$40.00
Veta Buzas, Allen Park, MI
M/M Philip Todor, Troy, MI\$30.00
Mary Demetriade, Warren, MI
M/M Liviu Grama, Lakewood, OH\$25.00 M/M George Nasea, Redford, MI\$25.00
M/M Mustafa Saraclar, North Canton, OH\$25.00
M/M John Streza, Canton, OH\$25.00
Psa. Silvia Yova, Fairlawn, OH\$25.00
Iustina Cantor, Commerce Twp, MI\$20.00
Marie Zaharie, Garden City, MI\$10.00
MEMORIAM
Anne Strycott, Boardman, OH\$1,000.00
(IMO of Husband John Strycott) Casalia Paratina Gulah Mills PA \$200.00
Cecelia Derstine, Gulph Mills, PA\$200.00 (IMO Uncle, Rev. Fr. John Toconita)
Petre Marinescu, Bloomfield, MI\$30.00
(IMO Matilda Marinescu)
Veta Buzas, Allen Park, MI\$25.00
(IMO Husband, Aurel & Son, Nick.)
Rev Fr & Psa John Limbeson.
Laguna Hills, CA\$25.00
(IMO Dinu Cruga)
Rev. Fr. Panteleimon Stanciu, Canton, OH\$25.00
(IMO Dinu Cruga)
M/M George Oancea, Louisville, OH\$10.00
(IMO Dinu Cruga)

13

PARISH REGISTER

BAPTISMS

Asgari, Alexia Simine, daughter of Bardia & Ioana S. Asgari, Milford, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Radu & Dana Zidarescu.

Ban, Victor Adrian, son of Marcel & Diana Ban, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Serban &

Argentina Gheorghiu.

- Bente, Carla, daughter of Viorel & Laura Bente, Thornhill, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: George & Elfriede Werner.
- Boeriu, Alexandra Constantina, daughter of Sorin & Coralia Boeriu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Marius & Camelia Beca.
- Caraiman, Gabriel, son of Tiberiu & Georgeta Caraiman, Grand Rapids, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Vasile & Liliana Znaco.
- Carare, Mihai Robert, son of Liliana Carare & Mario Recine, Cambridge, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Mihaela Ungureanu & Nicholas Palakis.
- **Dabiran, Aeemay Amriee**, daughter of Amir & Mihaela Dabiran, Stamford, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Aliki and Louie Recanatini.
- Dascalu, Ioan, son of Mihai & Ileana P. Dascalu, St. Louis, MO. St. Thomas, St. Louis, MO. Godparents: Andrei & Anca Stefanescu.
- Farca, Patrik George, son of Traian & Mirela Farca, Round Lake Beach, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Florin & Maria Covaci.
- Filipovici, Maria Gabriela, daughter of Stefan & Nicoleta Filipovici, Tigard, OR. St. Mary, Portland, OR. Godparent: Maria Ciornei.
- Fleser, Stephanie, daughter of Ovidiu & Cecilia Fleser, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Dragos & Alexandra Matei.
- Florian, Alex Ioan, son of Adrian & Coca Florian, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Ilie & Maria Ursu.
- Floristeanu, Alissia Alexandra, daughter of Alex & Cristina Floristeanu, Dearborn Heights, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Mircea & Tanta Ghita.
- Gavrilescu, Julia Michesse, daughter of Mihai & Liliana Gavrilescu, Lakewood, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Daniel & Daniela Olariu and Petru & Elena Cotfas.
- **Iepan, Adrian Nicolae,** son of Nicolae & Maria Iepan, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Octavian & Ani Petric.
- Ion, Maria Kyla, daughter of Lucian & Diana S. Ion, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Liviu & Tereza Dan.
- Lacatus, Stefan Jansen, son of Stefan & Reghina Lacatus, Portland, OR. St. Mary, Portland, OR. Godparents: Stefan & Dana Dordea.
- Lohan, Gianni Christopher, son of Tony & Adina Lohan, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Nick & Daniella Lohan.
- Manase, Alina, daughter of Corneliu & Cristina Manase, Brampton, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents:

- Viorel & Daniela Manase.
- Marcoviei, Alex Danny, son of Romeo & Rodica Maraviei, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Petrica & Angela Moldovan.
- Molea, Stephanie Theodora, daughter of Mihai & Daniela Molea, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Cristinel & Theodora Bran.
- Nica, Alexander Matthew, son of Liviu & Mariana Nica, North York, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Marc & Elena Pope.
- Ocrain, Christopher George, son of Ovidiu & Marianne Ocrain, Fairfield, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Richard & Lori Bicki.
- Panta, John David, son of Ioan & Adelina Panta, Waterloo, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Robert Weil & Roxana Bude.
- Petcu, Michael Nicholas, son of Octavian & Mihaiela Petcu, Richmond Hill, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Valentin & Veronica Petcu.
- Pintilei, Tudor Gabriel, son of Constantin & Antonela Pintilei, Longueil, QC. St. Nicholas, Montreal, QC. Godparents: Sebastian & Anca Toma.
- Precup, Jassen Michael, son of Mircea & Alexandra Precup, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Gabriel & Cornelia Enache.
- **Preda, Gabriela Tiffany,** daughter of Gabriel & Irina Preda, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Dragos & Monica Nanul.
- Rapea, John Allan, son of Ioan & Garofita Rapea, Scarborough, ON. St. George, Toronto, ON. Godparent: Hughi Toader.
- Rusca, Dan, son of Emil & Aurora Rusca, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Darius & Liliana Ciupeiu.
- Rusu, Christian Augustin, son of Augustin & Rozalia Rusu, Portland, OR. St. Mary, Portland, OR. Godparent: Anca Barr.
- Sirbu, Daniel Mircea, son of Mircea & Aurica Sirbu, Cicero, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Ioan & Ana Radu.
- Spau, Christopher Toma, son of Nicholas & Heather Spau, Coconut Creek, FL. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Ken & Christine Felt.
- Stan, Flavia Michaela, daughter of Florin & Daniela G. Stan, Cambridge, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Radu & Maria Grosu.
- Stiegelbauer, Michael Ilie, son of Ion & Claudia M. Stiegelbauer, Hazleton, PA. St. Joseph, Hazleton, PA. Godparents: Ioan & Vally Nedici.
- Strasun, Alexandra Mihaela, daughter of Alexandru & Mihaela Strasun, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: George & Melinda Pal.
- Surducan, Daniel, son of Sorin & Cristina Surducan, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Valentin & Nusi Strimbu.
- Tilvan, Tiffany, daughter of Dan & Manuela Tilvan, Portland, OR. St. Mary, Portland, OR. Godparent: Marcel Tilvan.

Vartic, Luca Dacia Kalani, son of Victor & Iwalani Vartic, Napa, CA. Holy Cross, San Jose, CA. Godparents: Rudolf & Carmen Lukas.

Vlasceanu, Fabian Liviu, son of Dumitru & Carmen Vlasceanu, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Liviu Anghel & Raluca Horvath.

Vraja, Alexandra Diana, daughter of Petru & Nadia Vraja, Lincolnwood, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Petru & Elena Muntean.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Jennings, Theodore John, Hawthorne, CA. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Rev. Fr. Cornel Todeasa.

MARRIAGES

Caccavelli, Armando and Stela Elena Beleca, LaSalle, QC. St. Nicholas, Montreal, QC. Godparents: Luigi & Antonetta Ferranti.

Gutiu, Mario Remus and Heana Valentina Covalcic, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Cornel & Maria Tudor.

Huber, Claudiu and **Violeta Jula**, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Nicu & Grigorita Cioanca.

Miok, Djovani and Boriana Rumenova Dugmedjieva, Warren, MI. Descent of Holy Spirit, Warren, MI. Godparents: Mircea & Rose Ann Bojin.

Pasula, Marinel Daniel and Linkuca Daniella Barbu, Glendale, AZ. St. John, Glendale, AZ. Godparents: Tima & Lea Ardelean.

Pozdorny, John and Diana Mihaela Roman, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Constantin & Elena Dan.

Rafan, Gheorghe and Ana Crisan, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: David & Steliana Tufeanu and Nicolae & Elena Toma.

Schiop, Vasile Emil and Lucia Iliescu, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Vasile & Elita Muntean.

Tilvan, Marcel and Diana Calbeaza, Portland, OR. St. Mary, Portland, OR. Godparents: Marius & Maria Titeiu.

Trihenea, Sorin Gheorghe and Gabriela Elena Andreiasi, Cambridge, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Maria & Radu Grosu.

DEATHS

Angelescu, Cecilia, 79. St. John, Kitchener, ON. Besoiu Sr., John, 82. Holy Trinity, Youngstown, OH. Bileca, Aurel, 62. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Birac, Neva, 64. St. George Cathedral, Southfield, MI. Bozgan, Ion, 69. Holy Nativity, Chicago, IL. Bozin, Elena, 80. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Brunner, Elizabeth S., 78. St. George, Canton, OH. Bukuts, Romey, 88. St. George, Canton, OH. Campean, Maria Morariu, 97. St. Dimitrie,

Bridgeport, CT.
Corban, Octaviu, 63. Holy Nativity, Chicago, IL.
Cruga, Dinu, 73. St. George Cathedral, Southfield, MI.
Dillon, Victoria, 87. Holy Trinity, Youngstown, OH.
Dobrison, Vasile, 61. Holy Trinity, Miramar, FL.
Godin, Ernest J., 72. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.
Gorlick, Lawrence, 73. St. George, Winnipeg, MB.

Ianas, Doina, 62. Holy Cross, Alexandria, VA.Istratoff, Minadora, 91. St. George Cathedral, Southfield, MI.

Kojich, John, 79. Descent of Holy Spirit, Merrillville, IN.Lepoudre, Lawrence, 47. St. George Cathedral, Southfield, MI.

Macarescu, Maria, 93. Holy Trinity, FL.
Maguran, Peter, 91. St. George Cathedral, Southfield, MI.
Marcu, Ion, 64. St. Thomas, St. Louis, MO.
Mihalcea, Elena, 88. Holy Nativity, Chicago, IL.
Moisiu, Stana, 84. St. Mary, Chicago, IL.
Morar, Daniel, 81. Holy Trinity, Youngstown, OH.

Murgu, Marija, 87. St. Mary, Cleveland, OH. Muntean, Florence, 85. Holy Trinity, Youngstown, OH. Nastu, Dimitrie, 97. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.

Nikolic, Viorel Valer, 35. Holy Trinity, Miramar, FL. Okolisan, Lukrecija, 71. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY.

Opincarne, Flora, 86. Holy Trinity, Youngstown, OH. Petrisor, Ana, 96. St. George Cathedral, Regina, SK. Petro, Elefteria D., 86. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Pompu, Nick, 93. St. George Cathedral, Regina, SK. Popa, Sr., George Samuel, 71. St. George Cathedral, Southfield, MI.

Popov, Sofia, 70. St. John, Kitchener, ON.
Popovic, Ana, 69. St. John, Kitchener, ON.
Saveliev, Xenia, 102. St. George, Toronto, ON.
Scorteanu, Andrei L., 22. St. Mary, Cleveland, OH.
Sholler, Elizabeth, 76. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.
Simian, Richard Ilie, 36. St. George Cathedral, Southfield, MI.

Tobej, Bozidar, 62. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY.

Tomoiu, Dan Ilie, 23. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Vasu, Maria, 89. St. George Cathedral, Southfield, MI. Waldner, David James, 84. St. George Cathedral, Regina, SK.

Zugravu, LeRoy, 84. St. George, Canton, OH.

Parish Register Statistics - 1999

BAPTISMS - 352 RECEIVED INTO THE CHURCH - 38 MARRIAGES - 108 DEATHS - 178

APRIL ISSUE DEADLINE
March 17

Jurisdicție Eclesiastică Universal — GEOGRAFICĂ. ESTE UN ASEMENEA CONCEPT ORTODOX?

Atunci când un creștin ortodox este întrebat care este considerată a fi diferența majoră dintre ortodoxie și catolicism, răspunsul pe care-l dă este: "Noi nu avem papă." Cu alte cuvinte, ortodoxia nu recunoaște pretentia Episcopului Romei de a avea jurisdicție

universală asupra Bisericii.

Mântuitorul Iisus Hristos a pus următoarea întrebare ucenicilor săi: «"Dar voi cine ziceți că sunt?" Răspunzând Simon Petru a zis: "Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu Celui viu." Iar Iius, răspunzând, a zis: "Fericit ești Simone, fiul lui Iona, că nu trup și sânge ți-au descoperit ție aceasta, ci Tatăl Meu, Cel din ceruri. Si Eu îti zic ție, că tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui." >> (Matei 16, 15-18)

Biserica Romei interpretează acest paragraf ca arătând că Simon fiul lui Iona, acum numit "Petru", ar fi fost persoana în care ar sălășlui deplin autoritatea lui Hristos Însuși după ce misiunea pămânească a Domnului s-ar fi împlinit. Cu alte cuvinte, mărturisirea de credință personală a lui Petru i-a dat lui autoritatea

de a fi un garant al credinței creștine.

Din punct de vedere ortodox, se consideră că nu a existat o asemenea interpretare a acestui fapt în rândul Apostolilor. Interpretarea ortodoxă a referatului biblic de mai sus este că declarația făcută de Mântuitorul Iisus Hristos se referă la credința lui Petru că Iisus din Nazaret este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu și nu se referă la Petru ca persoană in care va sălășlui darul autorității peste întreaga Biserică. Interpretarea ortodoxă este că oricine va mărturisi pe Iisus Hristos ca Fiu al Dumnezeului Celui viu este o "piatră", un mărturisitor al credinței și din acești mărturisitori este Biserica lui Dumnezeu alcătuită. Așa-zisul "privilegiu petrin" este o invenție romană târzie și nu este recunoscut de istoricii seriosi.

Probabil că datorită unificării Italiei într-un stat secular secolul trecut (papalitatea a pierdut atunci importante proprietăți) și datorită declinului puterii eclesiastice catolice în Vestul Europei ca urmare a "Iluminismului", Papa Pius al IX-lea a insistat ca în declarația Conciliului I Vatican (1870) să fie mentionat că Episcopul Romei este infailibil atunci când vorbeste "ex cathedra", sau "oficial". În acel moment al istoriei. pontifului roman i-a fost garantat un teritoriu limitat geografic, un "stat politic" complet, cu personal diplomatic, monedă proprie, sistem poștal propriu etc... "orașul-stat" cunoscut sub numele "Vatican" care, în nici un fel nu chestionează "dreptul" său de jurisdictie eclesiastică universal-geografică.

Papa Romei pretinde dreptul de jurisdicție eclesiastică universală, geografică peste toți credinciosii Bisericii

Romei (și implicit dreptul de jurisdicție peste întreaga umanitate urmând poruncii de a răspândi Evanghelia la toate neamurile). Singur papa poate defini dogmele și singur decide cine poate fi consacrat episcop. Fiecare episcop este astfel un "episcop sufragan" episcopului Romei.

Am mers destul de departe arătând ceea ce am înțeles că este învățătura romano-catolică despre jurisdiția eclesiastică universal-geografică a episcopului Romei combătând-o alăturat atât de mult, încât o vom folosi ca punct de plecare în contrast cu eclesiologia ortodoxă. Ortodoxia proclamă că "acolo unde este episopul, acolo este Biserica". Concepția eclesiologiei ortodoxe este că fiecare episcop, arhiepiscop, mitropolit sau patriarh are o jurisdicție eclesiastică geografică particulară, dar nici un ierarh nu poate pretinde o jurisdicție eclesiastică geografică universală.

În contextul de astăzi al ortodoxiei în America de Nord, totuși, se remarcă o stare neobișnuită de existență a Bisericii. Este vorba de faptul că numeroase Patriarhate "de facto" pretind jurisdicție asupra credinciosilor "lor" din Statele Unite și Canada, chiar dacă această jurisdicție este în afara frontierelor naționale proprii și peste un alt continent. Unele dintre aceste Patriarhate pretind de asemenea jurisdicție asupra

credincioșilor "lor" de pe alte continente.

Poate fi arătat, că această ușor de identificat suprapunere a jurisdicțiilor eclesiastice universalgeografică "ortodoxă" există astăzi în cadrul Ortodoxiei. Acest lucru însă, nu este un concept ortodox.

In timp ce papa Romei pretinde drept de jurisdicție universală bazându-se pe "privelegiul petrin", câțiva Patriarhi ortodocși exercită juridicție universală bazându-se pe privelegii etnice. Nu stim unde în canoanele ori în experiența istorică a Bisericii poate fi găsit temei pentru ca orice patriarh să pretindă, în mod just, dreptul de jurisdicție eclesiastică universalgeografică, bazându-se pe slujirea unei prezente etnice specicifice, așa-numita "diaspora" (a nu se confunda cu "captivitatea babiloniană").

Cuvântul "diaspora", în adevăratul înțeles, a definit termenul tehnic pentru comunitățile evreiesti stabilite în afara Palestinei în timpul ultimului secol î.d.Hr. și în primul veac d.Hr.. Aceste persoane priveau

Ierusalimul ca și capitala lor spirituală.

Folosirea cuvântului "diaspora" de către diferite Biserici Ortodoxe pentru a exprima statutul credinciosilor care au părăsit țara lor, cu vointă sau fără voință, și care acum trăiesc "dincolo" de granițele politice și geografice ale țărilor natale, este nefiresc. Este nefiresc, pentru că nu există un "centru" geografic pentru creștinătătea ortodoxă; nu există o "Romă",

veche sau nouă care să fie unicul criteriu al credinței "Noul" Ierusalim este cel ceresc, ce va să vină și va deveni atunci centrul creștinătății pentru că Hristos Însuși va sălășlui într-însul și Hristos este izvorul vieții și al adevărului. Chezășia dreptei credințe nu este un loc, nici o anumită persoană, ci sălășluirea Sfântului Duh în Biserică.

Pot exista o multime de "centre/capitale" ortodoxe, fiecare pretinzând ascultare spirituală de la credinciosii de o anumită naționalitate ce locuiesc în afara teritoriului geografic al Bisericii respective? Cum poate cineva să admită multiplicarea unor asemenea centre ale jurisdicției fără a creea o pluralitate de interpretări sau variații ale adevărului? Biserica este Una, credinta este una, botezul este unul și, chiar dacă poate că a fost folositor să se îngăduie o elasticitate dreptului de jurisdicție bazat pe pretinsul statut "temporar" al imigrantului, cu siguranță acest timp a trecut. Acest statut temporar a continuat vreme de două secole. Ortodocșii din America de Nord, în cea mai mare parte, nu se mai consideră a fi într-o stare de "diaspora", nici nu au intenția, sau dorința, sau planul de a se "întoarce" permanent în altă parte. Așa după cum ei au devenit cetăteni permanenți ai Statelor Unite sau Canadei, prin naștere ori naturalizare, tot astfel, și Biserica este permanentă și nu într-o stare de "diaspora".

Se pare că bazele întrebuințării dreptului de jurisdicție eclesiastice universal-geografică rezidă în interpretarea particulară a poruncii Mântuitorului Hristos de a merge și a propovădui Evanghelia tuturor neamurilor; trebuie însă specificat că Hristos S-a referit la convertirea neamurilor ca fiind parte a identității lor naționale, și nu la convertirea unor persoane. Persoana este mântuită și prin aparteneța

sa la un întreg, la o comuniune, la un popor.

Această interpretare se pare că s-a ivit în ultima perioadă ca un argument în susținerea modernă a identității "naționale", și a dat temei "obligației" Bisericilor Mame de a purta de grijă fiilor spirituali ai Lor răspândiți pe întreg globul pământesc. Dacă această obligație a fost impusă de anumite presiuni geo-politice, Biserica poate fi scuzată temporar. Acum însă, când Bisericile sunt libere să restabilească eclesiologia tradițională ortodoxă, Ele pot, de asemenea, eradica acest neortodox "jurisdicționalism eclesiastic universal-geografic".

Cum poate Biserica cea Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească să aibă o multitudine de jurisdicții care se suprapun în unele zone geografice? Cum pot Patriarhii de Constantinopol, Antiohia, Ierusalim, Moscova, Belgrad, București, Sofia, toți să pretindă drept de jurisdicție eclesiastică universal-geografică în America de Nord (și în restul lumii) bazându-se pe existența fiilor lor spirituali de o anumită naționalitate care locuiesc aici? Suntem recunoscători că Bisericile Ciprului, Finlandei, Slovaciei, Japoniei etc., nu au pretins încă drept de jurisdicție asupra credincioșilor ortodocși de naționalitate cipriotă, finlandeză etc., din America de Nord. În lumina celor de mai sus, noi credem că răspunsul la întrebarea: "Este conceptul de jurisdicție eclesiastică universal-geografică unul ortodox?" este negativ. Lăsați așadar, pe ortodocșii din Canada și Statele Unite să lucreze cu Bisericile Mame pentru a cere binecuvântarea Lor, ca păstorii și turmele "de la mare distanță" ale Lor să se unească administrativ așa după cum este principiul eclesiastic ortodox. Lăsați aceste Biserici să-și aleagă patriarhi pentru Canada și Statele Unite, pentru ca lucrul Domnului să poată continua, astfel încât cu o inimă și într-un gând să mărturisim și în acest fel să preamărim Sfânta Treime, pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh. Căreia se cuvine toată mărirea, cinstea și închináciunea, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. *

NATHANIEL, Arhiepiscop de Detroit

Aniversarea A 65 De Ani De La Instalarea Episcopului Policarp Morușca

Primele parohii ortodoxe românești de pe teritoriul Statelor Unite și Canadei au fost fondate la începutul acestui secol.

In anii care au urmat primului război mondial, au avut loc o serie de întâlniri și discuții în vederea stabilirii unei Episcopii Ortodoxe Române în America.

Sfântul Sinod al Bisericii Române a și delegat în acest sens pe preotul Trandafir Scorobet trimițându-l

spre a găsi o soluție la această problemă.

După ce a cercetat situația la fața locului preotul Trandafir Scorobet a cerut a se convoca un Congres Bisericesc la Detroit, Michigan, pe data de 25-26 Aprilie 1929. Cei 20 de preoți și 24 de delegați mireni au decis în unanimitate înființarea unei Episcopii Autonome Misionare sub jurisdicția Patriarhiei Române de la București.

La Congresul Bisericesc ținut la 30 Octombrie 1932 la Cleveland, Ohio, s-au adoptat Statutul și Regulamentul de organizare și funcționare al noii Episcopii și a parohiilor de sub jurisdicția acesteia, care au fost ratificate și de Sfântul Sinod al Bisericii Române la întrunirea acestuia din 22 August 1934.

Una din prevederile cele mai importante ale Statutului a fost dreptul Congresului Episcopesc de a-și alege

Arhimandritul Policarp Morușca, starețul Mânăstirii Hodos-Bodrog și-a arătat interesul și chiar dorința de a fi candidat pentru demnitatea de Episcop al Bisericii Ortodoxe Române din America și Canada.

In acest scop el a fost numit Episcop de către Sfântul Sinod din București la 26 Ianuarie 1935. Curând după

Cont. pe pag. 18

17

Aniversarea A 65 De Ani ...

Cont. de pe pag. 17

aceea a fost sfințit ca Episcop în România și a sosit în America în luna Iunie a aceluiași an, fiind primit oficial și înscăunat la Congresul Bisericesc ținut în Detroit, Michigan, la 4 Iulie 1935.

Episcopul Policarp (pe numele de Pompei Morușca, înainte de închinoviere), se născuse la 10 Martie 1883 în comuna Cristești, județul Alba, unde tatăl său slujise ca preot. A absolvit Institutul Teologic din Sibiu în Anul 1905 și a publicat numeroase articole și lucrări teologice cu substrat apologetic și moral-creștin. In 1925, după un pelerinaj la Locurile Sfinte, s-a decis să devină călugăr. Pentru o perioadă de 10 ani a slujit apoi ca stareț al Mânăstirii Hodoș-Bodrog, după care avea să fi ales Episcop pentru America.

Se poate spune că Arhimandritul Policarp avea suficiente calități și calificări spre a fi chemat la înalta demnitate de Episcop. In primul rând el dorea sincer și era determinat să preia responsabilitățile unei asemenea trepte ierarhice. Apoi, noul Episcop ales era relativ tânăr la acea dată, era în putere, sănătos și avea o apreciabilă experiență atât ca paroh cât și ca funcționar administrativ în cadrul Mitropoliei de la Sibiu și stareț de Mânăstire. Avea, de asemenea, charisma dragostei și determinarea apostolatului.

Prin natura sa, Episcopul Policarp era un om pașnic, plăcut ca persoană, spiritual ca personalitate și practic prin vocație.

Apoi era un orator care convingea și un om al scrisului, care nu se pierdea în teoretizări inutile. Cultiva o simplitate de stil încălzită însă la flacăra zelului misionar și a dorinței de schimbare.

După sfințirea sa ca Episcop la 24 Martie 1935 Episcopul Policarp, căruia i se înmânase "Gramata" (actul canonic de hirotonire), împreună cu un preot și diacon spre ajutor în pastorația sa, se îndreaptă către America, animat de dorința de a fi păstorul spiritual al unei turme risipite pe suprafața unui întins continent.

Instalarea sa oficială, care a avut loc la Congresul Bisericesc ținut la Detroit, Michigan, între 3 și 4 Iulie 1935, a atras un număr foarte mare de participanți.

Oricum, după toate serbările și pompa ceremonială, Episcopul, în lipsa unei reședințe și a unui oficiu corespunzător, se retrage în spațiul strâmt al camerei sale de hotel. Acolo își întocmește planuri de acțiune și își stabilește idealurile; unele realizabile, altele, după cum timpul avea să demonstreze, simple utopii.

Prima sa reședință episcopală a fost la Cleveland, Ohio, apoi la Detroit, Michigan, ca în cele din urmă să se mute la noua proprietate a Episcopiei, cunoscută după aceea sub numele de "Vatra Românească" din Grass Lake, Michigan.

Se pare că idea retragerii la "Vatra" s-ar fi potrivit destul de mult cu idealurile și perspectivele Episcopului Policarp și anume de a stabili reședința Episcopiei în afara aglomerației marilor orașe.

După ce gustase din liniștea unei vieți de retragere

spirituală la Mânăstirea Hodoș-Bodrog, Episcopul Policarp a preferat ideea creării unui asemenea centru, care să reunească într-un mediu religios elemente de bază ale trăirii și tradiției religioase ortodoxe românești. Un asemenea Centru, așezat într-o proprietate rurală, urma să cuprindă, printre altele, o reședință și oficiile Episcopale, o mânăstire și biserică, o fermă întreținută și cultivată prin munca monahilor, o casă de bătrâni, un sat românesc de retragere la pensie, imobile dotate cu toate cele necesare pentru a primi oaspeți, pentru întâlniri naționale, cursuri religioase, recreație, un departament de publicații religioase, un centru de cercetări, un cimitir, și altele. Multe din aceste proiecte visate de Episcopul Policarp au fost realizate de alții după aceea.

Oricum, se poate spune că, în timpul scurtei sale păstoriri de mai puțin de 5 ani în America și Canada, Episcopul Policarp a desfășurat o rodnică activitate de pionierat spiritual și administrativ, vizitând parohiile românești din America și Canada, fondând în 1936 prima publicație oficială a Episcopiei (ziarul "Solia" de astăzi) și începând să publice anual Almanahul-Calendar "Solia."

Prin binecuvântarea Prea Sfinției Sale, în 1938, Reuniunile auxiliare de femei din parohiile noastre au fost unite într-o organizație centrală numită "Asociația Reuniunilor de Femei Ortodoxe Române din America" (A.R.F.O.R.A.).

De asemenea, în răstimpul șederii sale în America, Episcopul Policarp a hirotonit patru preoți: Eugene Lazar, Paul Crăciun Jr., Peter Moga și Traian Vintilă.

In timpul absențelor sale mai îndelungate, Episcopul Policarp a ținut contactul cu poporul drept măritor credincios prin intermediul ziarului "Solia" și a scrisorilor circulare pe care le trimitea în parohii. Deși P.S. Sa Episcopul Policarp a înțeles necesitatea și chiar a încurajat formarea unor organizații pentru tineretul din Biserică și a claselor de educație religioasă, totuși A.R.O.Y. (American Romanian Orthodox Youth), ca organizație națională, avea să ia ființă deabia în anul 1950.

Achiziționându-se proprietatea din Grass Lake, în 1937, Episcopul Policarp cheamă Congresul Bisericesc din acel an să se desfășoare la Vatra. La 4 Iulie 1938, în timpul acestui Congres, Episcopul așează aici piatra de temelie a Capelei, în entuziasmul a peste 3000 de persoane care sosiseră la inaugurare. Din acest moment, amenajarea și transformarea Vetrei într-un centru de coordonare a activității Episcopiei, a devenit principala sa preocupare, lăsându-se la inițiativa Consiliului Episcopesc multe din sarcinile de moment și treburile Episcopiei.

Numai că posibilitățile materiale și financiare de realizare a multor planuri s-au dovedit de multe ori insuficiente, puțini fiind atunci înclinați a face sacrificii speciale spre folosul Episcopiei. In această situație, neținând seama de sfaturile suporterilor săi, Episcopul Policarp se întoarce în România în August 1939, cu gândul de a participa la ședința Sfântului Sinod, de a

raporta Patriarhului situația bisericească din America și Canada, și eventual de a cere fonduri mai mari pentru planurile de consolidare a Episcopiei.

Evenimentele războiului al doilea mondial îl surprind în România, și deși pentru el ar fi fost incă posibilitatea de a se reîntoarce în America, totuși, ceva îl reține acolo, fără a mai putea face acest pas după aceea.

Intre timp Episcopul Policarp a trimis scrisori și comunicate către Consiliul Episcopesc pentru a ține

contact cu Episcopia de la Vatra.

Deși în timpul războiului îndeplinește funcția de Episcop vicar pe lângă Episcopul Forțelor Armate ale României și apoi acționează ca locțiitor într-un scaun episcopesc rămas vacant, el n-a mai putut după aceea să-și reia Scaunul de Episcop în Americi, și nici să obțină o asemenea poziție în România, poziție pe care poate el a dorit-o. In schimb, autoritățile comuniste venite între timp la putere în România, îl pensionează împotriva voii sale și îl trimit în satu-i natal să trăiască sub domiciliu forțat.

Deși prin scrisorile trimise el a menținut că-nu renunță la poziția de Episcop al Bisericii Ortodoxe Române din America și Canada, totuși, efectiv el n-a mai putut niciodată să-și îndeplinească sarcinile de episcop. In fața acestei situații, Congresul Bisericesc a ales în 1951 pe P.S. Sa Valerian, ca Episcop vicar.

Bătrân și uitat aproape, Episcopul Policarp a murit cu inima înfrântă și mintea deziluzionată, ca virtual prizonier de conștiința în propria-i țară, la 8 Octombrie 1958, când Episcopul Valerian este instalat ca Episcop titular.

Pe piatra de pionierat pusă de Episcopul Policarp și ceilalți oameni de frunte ai vieții religioase românești din America și Canada, avea să construiască în mod temeinic succesorul său, Episcopul Valerian, care a păstorit până la 28 Iunie 1984, dată la care se retrage. Episcopul Nathaniel care fusese ales ca Vicar în 1980, a fost apoi ales ca Episcop titular la Congresul Episcopiei noastre ținut la Cleveland, Ohio, pe data de 20 Octombrie 1984 și înscăunat ca Episcop la 17 Noiembrie 1984 la Catedrala "Sf. Gheorghe" din Detroit.

Implinindu-se 65 de ani de la înscăunarea primului Episcop al Bisericii Ortodoxe Române din America și Canada în persoana P.S. Sale Episcopul Policarp și având deja sigiliul apostolic a trei episcopi și atâtea realizări importante, precum și un deosebit potențial material și spiritual, Episcopia Ortodoxă Română din America și Canada își are o tradiție a sa, alăturânduse astfel, în condițiile exilului prelungit și ale noilor generații de credincioși născuți și crescuți în Americi, la Marea Tradiție Ortodoxă de acum și din totdeauna.

Consiliul Episcopesc Aprobă Înființarea Unui Fond De Caritate La Dispoziția Arhiepiscopului

La ședința din 4 decembrie 1999, Consiliul Episcopesc a aprobat propunerea istorică făcută de Prea Cucernicul Părinte Leonte Copacia Jr., Casierul Episcopiei, cu privire la înființarea unui fond de caritate la dispoziția Arhiepiscopului, pentru a ajuta pe cei săraci și pe cei aflați în nevoi.

Părintele Copacia a arătat membrilor Consiliului Episcopesc că în fiecare an există un număr crescând de cereri prin intermediul clerului din Episcopie și ale altor persoane către Oficiul Episcopiei, prin care se solicită disperat asistență financiară pentru cazuri din Statele Unite și din întreaga lume.

Din nefericire, Episcopia nu are prevăzute fonduri în bugetul Ei pentru a putea ajuta în asemenea acte de caritate, deși aceasta ar trebui să fie una din prioritățile

noastre ca Biserică creștină.

Pentru a da posibilitatea Arhiepiscopului și eparhiei noastre să ajute în asemenea cazuri, un apel special pentru ridicare de fonduri și un banchet servind aceluiași scop a fost prevăzut a se desfășura Duminică, 11 iunie la ora 6:00 p.m. în sala socială a Catedralei Sfântul Gheorghe din Detroit. Prețul unui bilet la acest banchet va fi de \$100.

Prea Cucernicii Părinți Laurence Lazar și Leonte Copacia au fost desemnați să organizeze acest eveniment și se nădăjduiește că întreg costul pentru acest banchet va fi donat de 15 persoane, fiecare donând \$1.000 pentru a acoperi cheltuielile făcute cu acest prilej.

Astfel, toate sumele colectate prin acest banchet și prin apelul la nivel de Episcopie vor merge direct în acest fond. Deși nu au fost stabilite încă toate detaliile referitoare la acest fond de caritate, se nădăjduiește că dacă vom putea colecta \$100.000, atunci vom avea \$10.000 în fiecare an din dobânzi pentru a ajuta pe cei în nevoi.

Părintele Copacia a arătat membrilor Consiliului Episcopesc că indiferent cât de bine am lucra în parohii și în Episcopie, indiferent cât de bine pus la punct este programul de educație religioasă, cea mai importantă sarcină a noastră este de a ne aminti de cuvintele Mântuitorului: "Străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță și nu M-ați cercetat." (Matie 25, 43)

În cadrul Episcopiei, noi nu ar trebui să uităm niciodată această poruncă a Mântuitorului Iisus Hristos, și ar trebui ca toți să ne aducem aminte și de aceste cuvinte încărcate de dojană: "Duceți-vă de la Mine, blestemaților în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui." (Matei 25, 41)

Vă rugăm să vă notați în agenda dumneavoastră că în ziua de Duminică, 11 iunie 2000, va avea loc acest banchet la Catedrala Sfântul Gheorghe din Southfield, Michigan, eveniment la care vă invităm să participați. Informații suplimentare vor apare în Solia.

Preot Leonte Copacia Jr. Casierul Episcopiei

SOLIA MARCH 2000 19

PREGĂTIREA PENTRU SFINTELE PAȘTI

Iată-ne în pragul marelui post al Paștelui, în care creștinul adevărat va încerca timp de 40 de zile să-și curețe trupul și sufletul, prin înfrânare, spre a se învrednici să primească apoi, în vas curat, harul revărsat de dumnezeiasca Înviere a Mântuitorului. Hristos Însuși ne învață cum să postim spre a dobândi răsplata biruinței asupra patimilor și păcatelor (Matei 6,16-21). Sfânta Biserica ne arată calea pe care trebuie să o urmăm în viata noastră de zi cu zi și mai ales de-a lungul postului.

Mai înainte de toate, se cuvine să ne facem un examen de conștiință (așa numita spovedanie lăuntrică a omului, de care vorbesc Sfinții Părinți) și să ne întrebăm: cum întâmpinăm noi oare această încercare, în care va trebui să înfrângem, în trupurile și în sufletele noastre toate deprinderile cele rele, toate pornirile cele ticăloase? Căci postul este o faptă de virtute, un exercițiu de înfrânare a poftelor trupului și de întărire a voinței, o formă de pocăință, deci mijloc de mântuire. Dar este în același timp și un act de cult, adică o faptă de cinstire a lui Dumnezeu, pentru că reprezintă o jertfă, adică o renunțare de bună voie la ceva care ne este îngăduit, izvorâtă din iubirea și respectul pe care le avem față de Dumnezeu.

Tuturor celor çare contestă postul le amintim că Legea Veche (Vechiul Testament) îl recomandă și chiar îl impune de nenumărate ori (Ieș. 34,28; Deut.9,9; Jud.20,26; I Regi 7,6; Isaia 58; Ioil 2,15). Însuși Mântuitorul (Matei 4,2 și Luca 4,2) și Sfinții Apostoli au postit (Fapte 13,2-3; IICor.6,5). Ei au și rânduit postul pentru toți creștinii (Așezămintele Sfinților Apostoli, cartea V, cap. 13). Sf. Părinți laudă și recomandă postul cu stăruință. Iată ce spune, de pildă, Sf. Ioan Gură de Aur: "Postul potolește zburdăciunea trupului, înfrânează poftele cele nesăturate, curățește și înaripează sufletul, îl înalță și îl ușurează de păcate." (Omilia a X-a la Facere, cap. I)

Postul este un prilej de apropiere de Dumnezeu, de aceea sunt câteva lucruri care trebuiesc îmbinate cu postul.

În primul rând se cuvine să ne aflăm împăcați sufletește cu noi înșine și cu semenii noștri. Iar pentru aceasta avem nevoie de dragoste și de rugăciune. Altfel cum vom putea realiza pace în sufletul nostru: Cu dușmănie și ură împotriva fraților noștri? Cu ură și dor de răzbunare asupra aproapelui, care ne-a greșit cu ceva? Dacă nu putem alunga din cugetul nostru mânia asupra semenilor noștri, dacă nu putem aduce în inimile noastre lumina și pacea iertării pentru greșelile celor deopotrivă cu noi, atunci zadarnic vom încerca să postim. Căci postul nu este numai înfrânare de la mâncare, băutură și desfătări trupești; el este înfrânarea

de la orice păcat: de la ură, de la mânie, de la răzbunare, de la minciună!... Şi scris este: "De veți ierta oamenilor greșelile lor, ierta-va și vouă Tatăl vostru Cel ceresc." Să iertăm, deci, chiar astăzi pe cel care ne-a greșit, pentru ca astfel pacea Domnului să se sălășluiască între noi. (Ioan 20,19; Luca 24,36)

Apoi, postul trebuie îmbinat cu rugăciunea, după cuvântul Mântuitorului: "Acest neam de demoni nu iese decât numai cu rugăciune și cu post." (Matei 17, 21) Nenumărate sunt îndemnurile din Sfânta Scriptură si Sfânta Tradiție referitoare la rugăciune. Hristos Domnul ne cere: "Priveheați, dar, în toată vremea, rugându-vă!" (Luca 21, 36) Sf. Apostol Pavel ne îndeamnă și el: "Rugați-vă neîncetat!" (Tes. 5, 17) Rugăciunea este vorbirea minții cu Dumnezeu, cum o definește Evagrie Monahul. După cum ne învață Sfinții Părinți, rugăciunea este particulară (săvârșită de către fiecare particular) și publică sau obștească (săvârșită în comuniune la biserică), după cuvântul Domnului: "Casa Mea, casă de rugăciune se va chema." (Matei 21, 13) Prin rugăciune ne apropiem de Dumnezeu, devenim mai buni, mai îngăduitori și ne împărtășim de harul divin. Sf. Ioan Gură de Aur ne încredințează că rugăciunea stăruitoare ne aduce liniște, pace și binecuvântare în viața noastră.

În al treilea rând, timpul postului este cel mai potrivit pentru a ne mărturisi păcatele, în Sfânta Taină a Spovedaniei. Prin Taina Spovedaniei credinciosul primește de la Însuși Dumnezeu iertarea păcatelor mărturisite înaintea duhovnicului cu zdrobire de inimă. Toți trebuie să ne spovedim, chiar și aceia cărora ni se pare că nu greșim și nu păcătuim cu nimic. Iată ce ne învață Sfântul Ioan Evanghelistul, ucenicul cel iubit al Domnului: "Dacă zicem că păcat nu avem, ne amăgim pe noi înșine și adevărul nu este întru noi. Dacă mărturisim păcatele noastre, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească pe noi de toată nedreptatea." (I Ioan 1, 8-9)

Penitentul (cel ce vine la spovedit) trebuie să se pregătească pentru spovedanie mai dinainte și să pună în sufletul său următoarele:

- adânca părere de rău pentru păcatele săvârșite sau căință,
- hotărârea de a mărturisi sincer toate păcatele și de a nu mai greși,
- credință puternică în Hristos și nădejde în îndurarea Lui.

Cum trebuie făcută spovedania?

Cel ce dorește să se spovedească trebuie să-și facă mai înainte o amănunțită cercetare a cugetului și să pună în sufletul său hotărârea tare de a se îndrepta, precum și de a nu se mai întoarce la viața păcătoasă.

Există mai multe îndreptare (ghid, îndrumar) pentru spovedanie. Molitfelnicul și unele cărți de rugăciuni conțin un asemenea îndreptar. Aceste ghiduri se bazează, în general, pe Decalog, pe cele nouă porunci bisericești, pe împlinirea faptelor milosteniei trupești și sufletești către aproapele și amintesc păcatele împotriva Duhului Sfânt, cele strigătoare la cer și cele

de căpetenie. Starețul Macarie de la Optina îndemna pe cei care vin să se spovedească să țină seama de aceste sfaturi:

1. La spovedanie *nu trebuie* să repeți acele păcate de care te-ai căit mai înainte, de care ai fost dezlegat și pe care nu le-ai mai săvârșit. Altminteri, ar însemna o neîncredere în puterea tainei ce se săvârșeșete prin spovedanie.

2. Nu trebuie să-ți amintești de alte persoane cu care ai venit în atingere în clipa când ai făptuit păcatele,

ci să te osândești numai pe tine.

3. Sfinții Părinți *opresc* pe credincios să-și spună păcatele în toate amănuntele, ci penitentul trebuie numai să și le *recunoască* în deobște, pentru ca nu cumva luându-le pe fiecare în parte să dea prilej de sminteală atât sufletului său cât și duhovnicului.

4. Tu ai venit să te *pocăiești* și totuși nu te *căiești* de păcatele tale, fiindcă nu știi cum *trebuie* să te pocăiești: adică îți săvârșeșeti pocăința în chip rece

și împietrit.

5. Tu ai înșirat toate mărunțișurile, iar ceea ce este mai însemnat ai scăpat din vedere. Nu ți-ai mărturisit cele mai grele păcate. N-ai recunoscut și n-ai însemnat că: tu nu iubești pe Dumnezeu, urăști pe aproapele, nu crezi în cele ce spune Cuvântul Domnului și ești plin de mândrie și de slavă deșartă. În aceste patru păcate intră toată răutatea și stricăciunea noastră sufletească. De fapt, ele sunt rădăcinile cele mai însemnate, din care răsar toate vlăstarele căderilor noastre în felurite păcate.

Cei care sustin că nu trebuie să ne spovedim înaintea preotilor ar trebui să ia aminte la cuvintele Sfintei Scripturi care ne arată clar că Mântuitorul a dat această putere Sfinților Apostoli și urmașilor lor legiuiți, episcopilor și preoților: "... Luați Duh Sfânt; Cărora veți ierta păcatele, le vor fi iertate și cărora le veți tine, tinute vor fi." (Ioan 20, 22-23) De asemenea, Istoria Bisericii ne arată că dintotdeauna s-a practicat Taina Spovedaniei: "Crestinul trebuie să-și mărturisească păcatele" (Epistola lui Barnaba). Scrierile Sfinților Părinți înfățișează necesitatea creștinilor de se spovedi. Obligativitatea Mărturisirii pentru orice creștin a fost menționată și de canonul 12 al Sinodului I Ecumenic. Cei care afirmă în mod eronat că preoții fiind oameni păcătoși nu pot ierta păcatele, "se rătăcesc nestiind Scripturile nici voia lui Dumnezeu", pentru că nu preotul este cel care iartă păcatele ci Hristos, preotul fiind numai un martor înaintea lui Dumnezeu, după cum clar arată rugăciunile de la Spovedanie: "...Şi eu sunt numai un martor, ca să mărturisesc înaintea Lui toate câte-mi vei spune mie"; "Domnul și Dumnezeul nostru Iisus Hristos, cu harul și cu îndurările iubirii Sale de oameni, să te ierte pe tine fiule..."

În al patrulea rând, postul trebuie însoțit de faceri de bine. Să ne aducem aminte de cei aflați în nevoi și în suferință. Să ne adunăm prin milostenie comori de fapte bune. Domnul nostru Iisus Hristos ne arată că unul din criteriile Judecății Universale va fi împlinirea

faptelor de milostenie (Matei 25, 31-46). Să avem mereu în minte cuvintele Sfântului Apostol Iacov: "Căci precum trupul fără de suflet mort este, astfel și credința fără fapte, moartă este." (Iacov 2, 26). Sfânta Biserică, urmând învățăturii Mântuitorului arată că orice creștin trebuie să săvârșească fapte de milostenie. Faptele de milostenie se împart în fapte ale milei trupești și fapte ale milei sufletești.

Apoi, tot legat de post sunt și rugăciunile pentru cei adormiți. Rugăciunile și pomenirile pentru cei răposați se întrepătrund și cu faptele de milostenie pe care trebuie să le săvârșim. Biserica este comuniune de iubire, iar în această comuniune sunt cuprinși vii și adormiți. Sfânta Scriptură ne arată că "dragostea nu cade niciodată" (I Cor. 13, 8), deci manifestarea dragostei nu poate fi oprită de moarte. Iar manifestarea dragostei pentru cei adormiți în Domnul se face prin rugăciuni, slujbe, milostenii pentru ei și prin îngrijirea mormintelor lor. Cei care tăgăduiesc folosul rugăciunilor pentru morți, tăgăduiesc de fapt porunca iubirii dată de Hristos, căci dragostea față de cineva nu se oprește la piatra mormântului, după cum ne arată clar însăși Sfânta Scriptură când relatează venirea femeilor mironosite la mormântul Domnului. Ar însemna de asemenea să desconsiderăm cuvântul Mântuitorului care zice: "Orice veți cere de la Tatăl în numele Meu, El vă va da" (Ioan 16,23), precum și activitatea Sa, căci Evangheliile ne arată cum Domnul a ascultat și a îndeplinit dorința celor care s-au rugat pentru cei morți (învierea fiicei lui Iair - Luca 8,41 și învierea lui Lazăr - Ioan 11, 21-22). Motivul principal al obecțiilor pivitoare la rugăciunile și celelalte practici recomandate de Biserică pentru cei adormiți, este legat de o concepție individualistă despre mântuire din care decurge respingerea rugăciunii obștești și a dragostei frățești sincere pentru toți semenii de pretutindeni și dintotdeauna. Este în ultimă instanță un semn al greșitei înțelegeri a noțiunii de obște, de solidaritate în Hristos, o respingere a Bisericii ca Trup tainic al lui Hristos, o răstălmăcire a învățăturii Întemeietorului Ei. În Vechiul Testament, David proorocul și poporul care era cu el "... au plâns și sau tânguit și au postit până seara după Saul și după Ionatan, după poporul Domnului și după casa lui Israel, care căzuse de sabie." (II Regi 1, 11-12). Tobit îl îndeamnă pe fiul său: "Fii darnic cu pâinea și cu vinul la mormântul celor drepți!" (Tobit 4, 17). Rugăciunile pentru morți s-au practicat în Biserică încă din perioada Sf. Apostoli (I Cor. 15, 29) Istoria creștinismului ne arată că, în vremea persecuțiilor, creștinii se adunau să se roage în catacombe, la mormintele martirilor.

Necesitatea rugăciunilor pentru cei adormiți, precum și confirmarea că această practică a fost «rânduită de Apostoli», sunt exprimate astfel de către Sf. Ioan Gură de Aur: "Cum și în ce mod îi putem ajuta? Să ne rugăm pentru cei morți, punând și pe alții să se roage și dând săracilor milostenii pentru sufletele lor. Căci

Cont. pe pag. 22

In Memoriam MATILDA MARINESCU

21 Mai 1923 - 21 Martie 1999

Chemată la Domnul după 51 de ani de căsnicie

Matilda Marinescu

A trecut un an de la săvârșirea din această viață a bunei credincioase ortodoxe românce, devotată soție, mamă jertfelnică și bunică iubitoare, Matilda Marinescu. A fost o persoană cu totul deosebită, vrednică de cinstire și de pomenire.

Adormita în Domnul, s'a născut în Mizil/România, într'o familie cu frică de Dumnezeu; în casa părintească a învățat virtuțile cinstei, a omeniei și a credinței în Dumnezeu.

In Ianuarie 1948, căsătorindu-se cu Petre Marinescu,

au întemeiat o frumoasă familie, binecuvantată cu patru fii vrednici, dintre care trei au ajuns dinstinși și cunoscuți medici atât în România cât și în Lumea Nouă.

Pentru Matilda, căsătoria o însemnat legământul încheiat în fața lui Dumnezeu, pe care l-a păstrat prin respect reciproc, colaborare și mijlocire a fericirii partenerului dăruit de Dumnezeu.

În viața de toate zilele, răposata a fost model de soție și de mama ideală în conducerea căminului familial, care pentru dânsa a fost un adevărat templu; curățenia, ordinea, pietatea și îndeosebi iubirea, au fost ornamentele prețioase cu care și-a împodobit casa, pe vatra căreia focul dragostei nu s'a stins niciodată și unde s'au aprins luminile vieții, devenind așezământul și izvorul de creștere și de întărire morală, unde au fost formate caractere. S'a dăruit cu totul copiilor ce i-a adus în viață și niciodată nu și-a pierdut răbdarea, totdeauna uitând de oboseală, durere și de greutățile vietii.

Odată stabilită în America s'a făcut apreciată de cei care au cunoscut-o și au respectat-o. Modestă, blajină, plină de smerenie și cumpătare, de o înțelepciune luminoasă și o delicatețe sufletească rară, Matilda a fost totdeauna în relațiile cu semenii ei de o nemaipomenită sete de iubire creștină, pășind pe calea binecuvântată și plăcută lui Dumnezeu. Şi-a dat silința întru păstrarea credinței și menținerea tradițiilor noastre strămoșești. La biserică asculta fără șovăire îndrumările duhovnicești. Generoasă, lipsită de fățărnicie, a izbutit să afirme permanent și cu tenacitate adevărurile creștinortodoxe. Așa a trăit între noi Matilda Marinescu. Noi, familia ei spirituală, vom păstra vie memoria ei, a aceleia care, prin onestitate, dragoste de oameni și

slujire cu credință, a fost un exemplu demn de urmat. Dumnezeu s'o odihnească în pace cu drepții.

Întru pomenirea sufletului ei bun, nemângâiatul soț Petre, împreună cu fii, doctorii Gheorghe și Stelian cu familiile lor, vor ridica — Duminică 12 Martie 2000 în biserica Sf. Nicolae din Troy, MI, un parastas de obște, după datina noastră românească și creștinească, rugând pe Bunul Dumnezeu să-i dăruiască iertare de păcate și veșnică odihnă — acolo unde nu este durere, nici întristare și nici suspin.

Cu aceasta ocazie — Sâmbătă 29 Aprilie — Părintele Paroh Gheorghe Cârstea va oficia și sfințirea crucii de la mormântul răposatei, din cimitirul de la Vatra Românească.

Parastas va fi înălțat, o săptămână mai târziu, de soțul Petre împreună cu ceilalți fii, Dr. Teohari-Ștefan și Petre cu familiile lor, la Mânăstirea din Sinaia/Romania.

Prof. Dr. George Rosculet

Pregătirea ... Cont. de pe pag. 21

nu degeaba s-a rânduit de către Apostoli ca să se facă pomenirea la Sfintele și înfricoșătoarele Taine pentru cei mutați de la noi; au știut ei că mult folos vor avea, mult ajutor vor căpăta. Pentru că atunci întregul popor stă cu mâinile ridicate către Dumnezeu când clerul întreg se roagă, când înfricoșata Taină stă de față, apoi cum să nu îmblânzim pe Dumnezeu rugându-L pentru ei?" (Sf. Ioan Hrisostom, Omilia a IV-a la Filipeni)

Iubirea și credința în cuvântul Domnului formează temelia rugăciunilor noastre pentru morți. Uitarea și nepăsarea față de sufletele celor adormiți este un semn de nerecunoștință, pentru că uităm pe cei care ne-au fost binefăcători, părinți și rude sau pe cei care ne-au iubit și și-au manifestat această dragoste cât timp au fost în viață.

Urmând învățăturii Mântuitorului, Sfinților Apostoli și Sfinților Părinți, precum și practicii creștine din cele mai vechi timpuri, Sfânta Biserică ne îndeamnă să înălțăm rugăciuni de pomenire pentru cei care au adormit în nădejdea învierii și a vieții de veci.

Postul, pacea lăuntrică, rugăciunea, spovedania, faptele de milostenie se întrepătrund unele cu altele, astfel încât nu putem spune: mă rog, dar nu postesc; postesc, dar nu sunt împăcat cu aproapele; mă rog, dar nu particip la Sfânta Liturghie, sunt împăcat cu Dumnezeu, cu mine însumi și cu aproapele, dar nu mă spovedesc; cred, dar nu fac milostenie și pomeniri pentru cei adormiți.

Însă, dacă, ne vom strădui să împlinim toate acestea, atunci vom putea duce la bun sfârșit postul care începe și urmând această cale, vom afla binecuvântată răsplătire pentru ostenelile noastre și vom putea ajunge să întâmpinăm după cuviință Sfânta Înviere a Domnului nostru Iisus Hristos, spre care năzuiesc inimile noastre!... *

Preot Anton Frunză

IMPORTANȚA IDENTITĂȚII ROMÂNO-AMERICANE

Cercetările demografice făcute în ultimii ani în Statele Unite au atras atenția unui fenomen extrem de interesant și care va avea urmări extraordinare în următorii, hai să zicem, 20-30 de ani.

Noua direcție a imigrației spre Statele Unite, preponderența ce o au cei veniți dinspre Asia și America Latină, în combinație cu mai rapida creștere numerică a acelorași grupuri va avea de rezultat că înspre 2020-2030 caucazienii ("albii") vor înceta să mai reprezinte majoritatea absolută, vor deveni o minoritate într-o țară majoritar asiatică, latină și neagră.

Țara va rămâne unitară, dar unitatea va fi dată nu de omogenitatea "rasială" ci de principii de liberă mărturisire, în comun, a acelorași credințe despre dreptate socială și economică, libertate individuală, bine și rau. În aceste noi condiții grupurile "cu cratimă" (Irlandez-American; Polono-American; Italo-American; Afro-American; Chino-American; Româno-American, etc.) vor căpăta o importanță enormă și nu întâmplător.

Am mai avut ocazia să spun că frumusețea și puterea Americii stau în suma, în totalitatea trăsăturilor specifice a grupurilor ce alcătuiesc națiunea americană. Încă mai clar și luând de exemplu pe Românii-Americani.

Românii-Americani nu sunt "români în America" ci membri ai națiunii americane care au păstrat o seamă de trăsaturi distincte între care: anumite tradiții, credința strămoșilor și mai ales modelul existențial românesc, înțelegerea românească a rostului vieții. În acest chip păstrarea ori abandonarea limbii "materne" devine factor secundar.

Cred că ar fi bine ca cei nou veniți să caute să își învețe copii românește dar din punctul de vedere al identității româno-americane asta nu este esențial. Esențial este altceva.

Esențial este faptul că suma caracteristicilor, trasăturilor distincte care ne fac Româno-Americani este cea mai de seamă contribuție pe care o putem aduce culturii, civilizației și Americii în totul ei. Aceste caracteristici fac America mai frumoasă, mai bogată și mai interesantă și, în consecință, aceste trăsături distincte ar trebui să le pastrăm și afirmăm individual și prin instituțile ce le avem: biserici, societăți, gazete, etc.

Anul acesta (2000) este anul în care un nou recensământ va fi făcut și acest recensământ, între altele, va menționa și originea etnică a fiecăruia dintre noi.

În recensămintele trecute au fost destui cei care, din comoditate, poate teamă, sau, încă mai degrabă, din nebăgare de seamă, au omis să își menționeze originea românească. Au făcut asta mulți dintre cei care aparțin generațiilor a doua, a treia ori chiar a patra de Româno-Americani și este păcat. Alte grupuri ca: Evreii-Americani, Polonezii-Americani, Irlandezii-Americani, etc., nu o fac și cinste lor pentru asta. Exemplul lor ar trebui să îl urmăm și noi.

Făcând asta am realiza câteva lucruri.

În primul rând am spune adevărul și asta nu este chiar

Părintele Anton Frunză, Noul Secretar Al Cancelariei Episcopale

Pr. Anton Frunză

Începând cu 24 ianuarie 2000, Părintele Anton Florian Frunză a fost numit Secretar de limbă română al Cancelariei Episcopale și editor al părții românești a revistei *Solia*.

Părintele Anton Florian Frunză s-a născut în ziua de Crăciun a anului 1968, în localitatea Mogoșeșeti-Siret, Jud. Iași, România, fiind al doilea copil al familiei Preotului

Protoiereu Anton Frunză Sr.

Studiile primare și gimnaziale le-a făcut în orașul Iași. Între anii 1985-1990 a urmat cursurile Seminarului Teologic "Veniamin Costachi" de la Mânăstirea Neamţ, Jud. Neamţ, iar între anii 1990-1994 cursurile Facultăţii de Teologie Ortodoxă din Iași. În perioada 1994-1995 urmează studiile aprofundate de Teologie Sistematică la Facultatea de Teologie Ortodoxă din București, obţinând în 1995 titlul de Master în Teologie.

În martie 1995 este admis la cursurile de doctorat în Teologie la Facultatea de Teologie din București, specialitatea "Îndrumări Misionare și Ecumenism," sub îndrumarea științifică a P.C. Diac. Prof. Dr. Petre David. Susține examenele între 1995-1996, urmând să prezinte teza de doctorat. Se căsătorește cu doctorița Ana Antoaneta în iulie 1990. Împreună au un fiu, Victor Augustin, născut în iunie 1991. În noiembrie 1996 emigrează cu familia în Statele Unite.

Este hirotonit diacon de către Prea Sfințitul Episcop NATHANIEL (în prezent Arhiepiscop) la 11 mai 1997 și preot de către Înalt Prea Sfințitul Mitropolit SERAFIM al Germaniei și Europei Centrale (din partea Înalt Prea Sfințitului Arhiepiscop NATHANIEL) cu ocazia Congresului Episcopiei, la 6 iulie 1997. În perioada iulie 1997 iunie 1999 a activat ca preot asistent în Parohia "Sfânta Treime" din Los Angeles, California. Din iulie 1999 este administrator al Misiunii Ortodoxe Române "Buna Vestire" din Grand Rapids, Michigan. *

de colea. Apoi am arăta, cât ne stă în putință, direcția pe care o ia și o va lua dezvoltarea rasială a Americii, iar apoi am arăta că Românii-Americani sunt mai mulți decât cei ceva peste trei sute de mii pe care i-a menționat recensământul din 1990. Să nu uităm că adesea numărul face puterea și, mai ales, putere de inflențare. Arătând curat cât de mulți suntem vom avea posibilitatea să promovăm mult mai eficace și interesele și bunul nume al Românilor-Americani.

Alexandru Nemoianu

23

SOLIA MARCH 2000

REZUMAT AL ȘEDINȚEI CONSILIULUI EPISCOPESC DIN 4 DECEMBRIE 1999

Consiliulul Episcopesc s-a întrunit în Catedrala "Sf. Gheorghe", sâmbătă, 4 decembrie 1999. Au fost prezenți: Înalt Prea Sfinția Sa, Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel, Prea Cucernicii Părinți Copacia, Lazar, Grama, Pac-Urar, Rosco, (alternate Treff); membrii laici prezenți au fost: Cutshall, Cantor, Chiriac, Dobrin, David, Andrews, Vincent, Bujea, Fatse; "exofificio" Psa. Rosco, Tom Rosco; DOM Prea Cucernicul Părinte Tofan, iar ca sfătuitori legali, Psa Pac-Urar și Dl. Regule.

Agenda a fost aprobată; procesul verbal al ședinței din 8/21/1999 a fost acceptat; referendumul pentru a cumpăra 10.9 acri pe Wolf Lake Road a fost înregistrat și aprobat. S-a aprobat și obținerea unui împrumut pentru cumpărarea acestei proprietăți, împrumut garantat cu clădirea administrativă a Episcopiei. Rezumatul activităților financiare a fost prezentat. Propunerea Comitetul financiar de a se schimba anul calendaristic financiar al Episcopiei de la perioada 1 mai - 30 aprilie la perioada 1 ianuarie - 31 decembrie a fost aprobată; două planuri de buget vor fi pregătite (1 mai - 31 decembrie, 2000 și 1 ianuarie - 31 decembrie, 2001).

A fost anunțat că după ce s-a încercat vreme de trei ani reabilitarea Preoților George Cojan și Viorel Dumitrescu, lucru care nu s-a întâmplat, acești preoți au fost caterisiți de către Sfântul Sinod.

Părintele Iosif Niculae Lăpuște a fost acceptat de Consiliul Episcopesc în rândurile clerului R.O.E.A. și va fi numit într-o parohie/misiune de către Arhiepiscop; Părintele Virgil Suciu a fost reinstalat în rândurile clerului.

A fost dat un raport asupra propunerii de înființare a unei Uniuni de Credit a R.O.E.A., cu sugestia de a se face un al doilea sondaj de opinie în rândurile membrilor R.O.E.A.

Salariile personalului Cancelariei Episcopiei au fost revizuite și mărite cu 10%.

Casierul Consiliului Episcopesc, Prea Cucernicul Părinte Leonte Copacia a propus înființarea unui Fond de Caritate care să fie pus la discreția Arhiepiscopului. După discuții, moțiunea a fost acceptată.

Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel a pezentat efortul depus de Comisia Comună de Dialog Inter-Diocezan și a arătat că a luat în considerare posibilitatea de a face un pelerinaj în România după Sfintele Pasti.

Înalt Prea Sfințitul a arătat că în conformitate cu decizia și directiva Cogresului Episcopiei pe anul 1999, Centrul de Studii Creștine Ortodoxe a fost încorporat ca o entitate autonomă afiliată cu R.O.E.A.. Programul este plănuit pentru obținerea unei diplome în Studii Pastorale.

A.R.F.O.R.A. și Frăția Ortodoxă din Statele Unite vor avea conferințele lor pe anul 2000 la aceeași locație,

Miramar, Florida, în același weekend.

Președintele Consiliului, Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel, a invitat membriii Consiliului Episcopesc să ia în considerare posibilitatea desfășurării Conferințelor organizațiilor auxiliare ale Episcopiei împreună cu Congresul Episcopiei. Membrii Consiliului au fost invitați să se gândească la avantajele și dezavantajele acestui fapt și să trimită opiniile lor în scris Cancelariei Episcopiei.

Consiliul Episcopal și-a exprimat consensul cu privire la adresarea unei invitații către Arhiepiscopia Ortodoxă Română din America și Canada păstorită de Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Victorin, pentru ca să-și desfășoare Congresul Anual simultan cu cel al R.O.E.A. la Vatra.

Consiliul Episcopesc a fost anunțat de către Secretar că Sfântul Sinod al O.C.A., în 20 octombrie 1999, a luat act de propunerea de a-l înălța în rangul de Arhiepiscop pe Prea Sfințitul Episcop Nathaniel și a înfăptuit acest lucru.

Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop NATHANIEL, membrii Cancelariei Episcopiei și ai redacției revistei Solia, cu regret vă anunță că Domnul Dinu Cruga, Secretarul pentru limba română al Cancelariei Episcopiei și editorul părții românești a revistei Solia a adormit întru Domnul. Dumnezeu să-l odihnească!

SOLIA — THE HERALD PO BOX 185 GRASS LAKE MI 49240-0185 Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

S110 P295

Handuffullandlandlahanllahanllahd

SAMPLE ORTHODOX INSTITUTE LIBRARY 2311 HEARST AVE BERKELEY CA 94709-1319